

PLÁN MÍSTNÍHO ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY
PRO K.Ú. PODHRADÍ NAD DYJÍ

Pořizovatel:	Městský úřad Znojmo, odbor územního plánování
Zhotovitel:	Ing. Jaroslav Krejčí, Na Svahu 408/18, 669 02 Znojmo
Datum:	květen 2024

pare:

OBSAH:

	strana
1. TEXTOVÁ ČÁST	3
1.1. ÚDAJE O DOKUMENTACI	3
1.2. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ, ŠIRŠÍ ÚZEMNÍ VZTAHY, STRUKTURA PF	4
1.3. SOUČASNÝ STAV DOKUMENTACE ÚSES	4
1.4. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY	5
1.4.1. Klimatologie	5
1.4.2. Geologie a geomorfologie	5
1.4.3. Pedologie	5
1.4.4. Hydrologie	6
1.5. BIOGEOGRAFIE - VYMEZENÍ SKUPIN TYPŮ GEOBIOCENŮ	6
1.5.1. Charakteristika biochory: -3BQ Erované plošiny na pestrých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.	7
1.5.2. Charakteristika biochory: -3UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech v suché oblasti 3. v.s.	7
1.5.3. Charakteristika biochory: -3UJ Výrazná údolí v bazickém krystaliniku v suché oblasti 3. v.s.	8
1.5.4. Charakteristika biochory: -3BQ Erované plošiny na pestrých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.	9
1.5.5. Charakteristika Skupin typů geobiocenů (STG)	10
1.6. POPIS A ANALÝZA AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY,	10
1.6.1. Lesní porosty	10
1.6.2. Trvalé travní porosty	11
1.6.3. Břehové a doprovodné porosty vodních toků a ploch	11
1.6.4. Doprovodná vegetace komunikací	11
1.6.5. Rozptýlená trvalá vegetace	11
1.6.6. Zahrady, sady, vinice	11
1.7. KOSTRA EKOLOGICKÉ STABILITY	12
1.8. NÁVAZNOST NA NADREGIONÁLNÍ A REGIONÁLNÍ SES, KONCEPCE NÁVRHU MÚSES	13
1.8.1. Nadregionální územní systém ekologické stability	13
1.8.2. Regionální územní systém ekologické stability	13
1.9. MÍSTNÍ ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY	13
1.9.1. Biocentra a biokoridory	13
1.9.2. Interakční prvky	14
1.10. SOULAD S ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACÍ SOUSEDNÍCH OBCÍ	14
1.10.1. Mapa širších vztahů a návaznosti na NR a R ÚSES	15
1.10.2. Parametry ÚSES	16
1.10.3. Skladba dřevin podle STG (podle Buček, Lacina, doplněno Tichá)	17
1.10.4. Doporučená skladba dřevin pro pásové výsadby	18
1.11. VÝZNAMNÉ KRAJINNÉ PRVKY A ZCHŮ	19
1.11.1. Významný krajinný prvek registrovaný - § 6 zákona	19
1.11.2. Památné stromy (§46)	19
1.11.3. Přírodní památky (§36) zákona č. 114/1992 Sb	19
1.11.4. Přírodní rezervace (§33) zákona č. 114/1992 Sb	19
1.11.5. Přírodní parky (§12) zákona č. 114/1992 Sb	19
1.11.6. Národní parky (§ 15) ZÁKONA Č. 114/1992 SB	19
1.11.7. Ptačí oblasti	19
1.11.8. Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem	19
1.11.9. Evropsky významné lokality	19
1.12. ZAJIŠTĚNÍ PLNÉ FUNKCE ÚSES	20
1.12.1. Vymezení používaných pojmů	24
2. TABULKOVÁ ČÁST	25
2.1. BIOCENTRA	28
2.2. BIOKORIDORY	31
2.3. INTERAKČNÍ PRVKY	36
3. VÝKRESOVÁ ČÁST	37
3.1. C1 – PLÁN MÚSES PRO K.Ú. Podhradí nad Dyjí	37
3.2. DIGITÁLNÍ ČÁST	37

1. TEXTOVÁ ČÁST

1.1. ÚDAJE O DOKUMENTACI

Zhotovitel:

Ing. Jaroslav Krejčí, sídlem: Na Svahu 408/18, Znojmo, PSČ 669 02, tel: +420723158944, email: jarkrejci@volny.cz,

Autorizovaný projektant:

Ing. Jaroslav Krejčí, sídlem: Na Svahu 408/18, Znojmo, PSČ 669 02, tel: +420723158944, e-mail: jarkrejci@volny.cz, pořadové číslo autorizace České komory architektů: 02 947, IČO: 64437175

Zpracoval:

Ing. Jaroslav Krejčí, Ing. Dana Krejčí,
Na Svahu 408/18 66902 Znojmo

Pořizovatel:

Městský úřad Znojmo, odbor územního plánování
Obroková 1/12
669 02 Znojmo

Obecní úřad s rozšířenou působností:

Městský úřad Znojmo

Schvalující správní orgán:

Zastupitelstvo obce Podhradí nad Dyjí

1.2. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ, ŠIRŠÍ ÚZEMNÍ VZTAHY, STRUKTURA PF

Návrh plánu lokálního systému ekologické stability řeší katastrální území Podhradí nad Dyjí. Obec Podhradí nad Dyjí leží na území okresu Znojmo, cca 35km západně od Znojma v nadmořské výšce od 350 do 466 m.n.m.

Struktura půdního fondu (stav k roku 2017) pro Podhradí nad Dyjí (okres Znojmo)

Sledovaný jev	údaj
Podíli zemědělské půdy z celkové výměry (%)	25,9
Focil orné půdy ze zemědělské půdy (%)	68,2
24 Podíli trvalých travních porostů ze zemědělské půdy (%)	27,3
Podíli zastavěných a ostatních ploch z celkové výměry (%)	11,6
Podíli vodních ploch z celkové výměry (%)	5,4
Podíli lesů z celkové výměry (%)	57,1
Orná půda - rozloha (ha)	110
30 Chmelnice - rozloha (ha)	-
Vínice - rozloha (ha)	-
Zahrady - rozloha (ha)	7
Ovocné sady - rozloha (ha)	-
Trvalé travní porosty - rozloha (ha)	44
Lesní půda - rozloha (ha)	355
Vodní plochy - rozloha (ha)	34
30 Zastavěná plochy - rozloha (ha)	6
Ostatní plochy - rozloha (ha)	66
30 Zemědělská půda - rozloha (ha)	161
Celková výměra - rozloha (ha)	622
Koeficient ekologické stability	2,42

1.3. SOUČASNÝ STAV DOKUMENTACE ÚSES

Do roku 2024 byly vypracovány tyto dokumentace, které řeší prostorové uspořádání ÚSES nebo jeho úpravu:

1. Koordinační studie ÚSES na okresu Znojmo, kterou zpracovala firma AGERIS,s.r.o. Brno 2002
2. Generel regionálního a nadregionálního ÚSES na území Jihomoravského kraje, AGERIS s.r.o. Prosinec 2003
3. Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje ve znění Aktualizací č. 1 a 2 (úplné znění), Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje ve znění Aktualizace č. 1 a č. 2 nabyly účinnosti dne 31.10.2020.
4. Řešení ÚSES obsažené v platném Územním plánu obce Podhradí nad Dyjí (nabytí účinnosti vyhlášky obce o závazné části ÚPD 20.06.2004
5. Stávající platné a rozpracované územní plány navazujících obcí.

Hlavní účel plánu lokálního systému ekologické stability pro k.ú. Podhradí nad Dyjí:

- > Vymezení a návaznost prvků ÚSES na vyšší hierarchický stupeň,
- > Zajištění návaznosti ostatních prvků ÚSES na sousedních katastrech
- > Zpracování dokumentace do nového územního plánu nebo jeho změny

1.4. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

1.4.1. Klimatologie

Podle klasifikace klimatu podle mapy Klimatické oblasti ČSR je řešené území k.ú. Podhradí nad Dyjí rozděleno v Mírně teplá oblast MT9..

Vybrané klimatické charakteristiky	MT9
Počet letních dní	40–50
Počet dní s prům. teplotou 10 °C a více	140–160
Počet dní s mrazem	110–130
Počet ledových dní	30–40
Prům. lednová teplota	-3 až -4
Prům. červencová teplota	17–18
Prům. dubnová teplota	6–7
Prům. říjnová teplota	7–8
Prům. počet dní se srážkami 1 mm a více	100–120
Suma srážek ve vegetačním období	400–450
Suma srážek v zimním období	250–300
Suma srážek celkem	650–750
Počet dní se sněhovou pokrývkou	60–80
Počet zatažených dní	120–150
Počet jasných dní	40–50

MT9 – dlouhé léto, teplé a suché až mírně suché. Přejídné období bývá krátké s mírným až mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem. Zima je krátká, suchá a mírná, s krátkým trváním sněhové pokrývky. (Quitt, 1972)

1.4.2. Geologie a geomorfologie

Geomorfologicky je území členěno:

SOUSTAVA Česko-moravská soustava

PODSOUSTAVA Českomoravská vrchovina

CELEK Jevišovická pahorkatina

PODCELEK Bítovská pahorkatina

OKRSEK Uherčická pahorkatina

Reliéf má ráz nápadných údolí zařiznutých do plošin,. Tento typ je jedním z hlavních typů zařiznutých údolí v ČR. Údolí jsou až na výjimky hluboká a uzavřená. Hloubka hlavních údolí na Moravě je 70 -120 m,. Hloubky údolí přítoků bývají jen 30 - 80 m. Údolí hlavních řek, vzácněji přítoků, jsou tvořena četnými, dokonale vyvinutými, nápadnými zaklesnutými meandry. Údolí v nich pak mají výrazně asymetrický příčný profil s mírným konvexním a skalnatým konkávním svahem. Všechna údolí jsou skalnatá, nejvíce údolí Vltavy, kde jsou dlouhé a vysoké skalní stěny.. Pod skalami jsou rozsáhlé sutě, na dnech údolí úzké nivy. Pod ústími přítoků jsou malé, ale vysoké náplavové kužely. Samotné přítoky mají velký spád, jejich údolí charakter roklí s četnými peřejemi a malými vodopády (např. Plešický potok nad Dalešickou přehradou).

1.4.3. Pedologie

Na vypouklých tvarech reliéfu převažují vysýchavé hnědé půdy a hnědé půdy kyselé, štěrkovité a lehké. V mělkých údolích převažují hnědozemě a hnědé půdy oglejené a oglejené půdy na svahových hlínách. Podél vodních toků převažují nivní půdy glejové (niva Dyje a širší nivy potoků), méně se vyskytují glejové půdy a glejové půdy zbažinné. V úzkých a hluboce zařezaných údolích je pestrá mozaika hydromorfních a semihydromorfních půd. Na příkrých svazích údolí Dyje a jejich přítoků je mozaika kamenitých hnědých půd, kamenitých koluviálních půd až sutí, na skalních výchozech je nesouvislý pokrov litozemí. Výchozy podložních hornin lemují rankery.

Dle bonitace zemědělských půd se v řešeném území nejčastěji vyskytují tyto hlavní půdní jednotky:

- HPJ 29 - Hnědé půdy, hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy převážně na rulách, žulách a svorech a na výlevných kyselých horninách; středně těžké až lehčí, mírně štěrkovité, většinou s dobrými vláhovými poměry
- HPJ 32 - Hnědé půdy a hnědé půdy kyselé na žulách, rulách, svorech a jim podobných horninách a výlevných kyselých horninách; většinou slabě až středně štěrkovité, s vyšším obsahem hrubšího písku, značně vodopropustné, vláhové poměry jsou velmi závislé na vodních srážkách
- HPJ 37 - Mělké hnědé půdy na všech horninách; lehké, v ornici většinou středně štěrkovité až kamenité, v hloubce 0,3 m silně kamenité až pevná hornina; výsušné půdy (kromě vlhkých oblastí)
- HPJ 50 - Hnědé půdy oglejené a oglejené půdy na různých horninách (hlavně žulách, rulách) s výjimkou hornin v HPJ 48, 49; zpravidla středně těžké, slabě až středně štěrkovité až kamenité, dočasně zamokřené
- HPJ 68 - Glejové půdy zrašelinělé a glejové půdy úzkých údolí, včetně svahů, obvykle lemující malé vodní toky; středně těžké až velmi těžké, zamokřené, po odvodnění vhodné pouze pro louky

1.4.4. Hydrologie

Nejvýznamnějšími toky v území jsou Dyje a Křeslický potok.

Obec Podhradí nad Dyjí je odvodňována tokem řeky Dyje. Vodní tok Dyje odvodňuje 13 419 km² velkou oblast na pomezí Rakouska (Dolní Rakousy) a Česka (Jihomoravský kraj), převážně po českém území. Délka toku činí zhruba 235,4 km.

Vodní tok Dyje má na území obce Podhradí nad Dyjí oficiálně stanovené záplavové území v úseku 59.351 - 193.964 ř.km, které bylo vyhlášené Krajským úřadem Jihomoravského kraje a nabývá platnosti od 9. 8. 2004 (č. j. JMK 16815/2004 OŽPZ-Hm)

Dyje vzniká soutokem dvou zdrojnic, Moravské Dyje a o něco delší Rakouské Dyje, pod hradem Rakousem (Raabs) v severním Rakousku. Údolí řeky Dyje má v celém úseku charakter meandrujícího kaňonu zařezaného do Českého masivu, vede nejprve krátce na jihovýchod, pak na severovýchod a znovu na jihovýchod. Pod Drosendorfem, kde zprava přijímá Thumeritzbach, opouští rakouské území a vtéká na Moravu, do okresu Znojmo, kde záhy začíná vzdutí Vranovské přehrady, dlouhé 30 km.

Křeslický potok dosahuje celkové délky 13,405 km, horní polovina se nachází na území Rakouska v blízkosti obce Langau. Velikost povodí je přibližně 37 km². Křeslický potok napájí tři vodní nádrže o velikosti do 30 ha - Bergwerksee, Celníční rybník a Podvesný rybník. Pod obcí Šafor potok modeluje údolí zvané Šafovská zmla, kterým pokračuje až do obce Podhradí nad Dyjí kde ústí do řeky Dyje.

1.5. BIOGEOGRAFIE - VYMEZENÍ SKUPIN TYPŮ GEOBIOCENŮ

Z hlediska vyšší biogeografického členění lze řešené území, na základě trvalých ekologických podmínek zařadit do bioregionů, biochor a skupin typů geobiocenů (STG). Z hlediska vyššího biogeografického členění lze řešené území, na základě trvalých ekologických podmínek zařadit do provincií, bioregionů, biochor a skupin typů geobiocenů. Charakteristika biochor byla převzata dle Biogeografického členění České republiky, Culek 1996, Enigma Praha.

Řešené území se nachází v jednom, bioregionu - č. 1.23 . Jevišovický - reprezentovaném těmito biochorami:

- 3BQ Erované plošiny na pestrých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.
- 3UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech v suché oblasti 3. v.s.
- 3UJ Výrazná údolí v bazickém krystaliniku v suché oblasti 3. v.s.
- 3BQ Erované plošiny na pestrých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.

1.5.1. Charakteristika biochory: . -3BQ Erodované plošiny na pestrých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.

Reliéf je tvořen plošinami, do nichž se zařizly vodní toky a vytvořily malá výrazná údolí, větší údolí byla již vymezena jako samostatné typy biochor. Tato údolí mají většinou hloubku do 60 m, celkové převýšení v rámci segmentu však může dosahovat až 150 m..

Substrát je velmi různorodý. V Křivoklátském bioregionu převažují zvrásněné svrchně proterozoické droby s vložkami břidlic a živné horniny zde zastupují bazické paleovulkanity - „spility“. Ve Slapském bioregionu (1.20) se nacházejí silně stlačené a zvrásněné, slabě metamorfované paleovulkanity jílovského pásma, střídající se v úzkých pruzích - bazalty (spility), kyselé ryolity a ryodacity, neutrální andezity a dacity. Místy jsou též vložky břidlic, ale především kyselé granity. U Neveklova převažují biotitové břidličnaté rohovce s pruhy živných metabazaltů, metaandezitů a podružně i krystalických vápenců. V Jevišovickém bioregionu dominují kyselé horniny tvořené biotitickými pararulami i ortorulami a vyskytují se zde i granulity. Živné vložky zastupují nejčastěji amfibolity, ale zvláště v povodí Želetavky jsou mocnější pruhy krystalických vápenců až erlánů..

Půdy jsou zastoupeny nejčastěji typickými kambizeměmi, v lesích jsou však často udávány kyselé typické kambizemě až kambizemě podzolované (zvláště pod jehličnatými kulturami). Hojně jsou na hlubších zvětralinách a akumulacích svahovin luvizemě. Na spilitech se vyvinuly mírně eutrofní kambizemě, na amfibolitech typické kambizemě a na krystalických vápencích v Jevišovickém bioregionu rendziny, na hadcích hořečnaté rendziny. Všechny půdy jsou poměrně hlinité, středně těžké s příměsí ostrohranných úlomků.

Klima je mírně teplé. v Jevišovickém se vyskytuje MT11, v západní části také MT9 a u Jemnice je dokonce udávána chladnější MT5. Na poměry ve 3. vegetačním stupni je klima mírně suché. V drobných údolích jsou podmínky pro vznik středně silných údolních teplotních inverzí. Na strmějších svazích se poměrně výrazně projevuje jejich orientace ke světovým stranám v jejich teplotním požitku, nejteplejší jsou jihozápadní, nejchladnější severovýchodní svahy.

Vegetace: Varianta želetavská (1.23): Nacházejí se zde i teplomilné trávníky, pravděpodobně svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*.

1.5.2. Charakteristika biochory. -3UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech v suché oblasti 3. v.s.

Reliéf má ráz nápadných údolí zaříznutých do plošin. Tento typ je jedním z hlavních typů zaříznutých údolí v ČR. Údolí jsou až na výjimky hluboká a uzavřená. Hloubka hlavních údolí na Moravě je 70 - 120 m, podél Berounky dosahuje 70 - 160 m, výjimečně až 200 m a v údolí Vltavy (nad Štěchovickou přehradou a pod Orlíkem) dosahuje místy 240 m. Hloubky údolí přítoků bývají jen 30 - 80 m. Údolí hlavních řek, vzácněji přítoků, jsou tvořena četnými, dokonale vyvinutými, nápadnými zaklesnutými meandry. Údolí v nich pak mají výrazně asymetrický příčný profil s mírným konvexním a skalnatým konkávním svahem. V ostatních údolích jsou spíše izolované, i když místy nápadné skály. Pod skalami jsou rozsáhlé sutě, na dnech údolí úzké nivy. Pod ústími přítoků jsou malé, ale vysoké náplavové kužely. Samotné přítoky mají velký spád, jejich údolí charakter roklí s četnými peřejemi a malými vodopády (např.

Substrát v Jevišovickém bioregionu v údolí Dyje u Vranova leží lokalita Hamerské vrásky (skalní stěna se zvrásněnými ortorulami), chráněná I. zónou národního parku.

Půdy svou pestrostí odpovídají členitému reliéfu a různorodému substrátu. Dominují zde typické slabě kyselé kambizemě, místy přecházející do silně kyselých kambizemí, zvláště pod jehličnatými lesy. Na hlinitějších svahovinách bývají luvizemě, po zornění se projevující jako hnědozemě. Na mělkých zvětralinách a sutích jsou rankery, na skalách většinou kyselé, vzácně bazické litozemě. Na spilitech se vyskytují eutrofní kambizemě, na erlánech pararendziny a na větších exponovaných výchozech krystalických vápenců rendziny, na hadcích kyselější a hořečnaté. V nivách jsou typické fluvizemě, na zbytcích teras arenické kambizemě.

Klima je mírně teplé a srážkově ve 3. vegetačním stupni podprůměrné (MT11, podél Lužnice, Dyje a Želetavky MT9). Makroklima je zásadně modifikováno místním klimatem závislým na orientaci svahů a dosahu silných údolních teplotních inverzí. Nad vodními hladinami nádrží se však teplotní inverze vyskytují vzácněji, většinou jen při zamrzlé hladině a na jaře. V údolích se navíc projevuje

výrazné mikroklima různě ozářených ploch skal a mikroklima sutí. Horní hrany údolí jsou vystaveny silnějšímu větrnému proudění.

Vegetace: Potenciální přirozenou vegetaci tvoří komplex vegetačních typů. Plošně nejrozsáhlejší jsou hercynské dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), které na jižních expozicích doplňují teplomilné doubravy, převážně břekové (*Sorbo torminalis-Quercetum*), na bazických substrátech asi spol. *Brachypodium pinnatum-Quercus robur*. Na hranách skal se vyskytují reliktní acidofilní bory (*Dicrano-Pinion*), skalní vegetace svazu *Alyso-Festucion pallentis*, teplomilné lemy svazu *Geranion sanguinei* a křoviny svazu *Prunion spinosae*, případně *Berberidion*. Pod hranami svahů (mimo jižní kvadrant) se uplatňují acidofilní bikové doubravy (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*). Na prudších svazích severního kvadrantu jsou zastoupeny i suťové lesy (*Aceri-Carpinetum*), na těchto stanovištích najdeme i květnaté bučiny, nejspíše lipové (*Tilio cordatae-Fagetum*). Na jižních svazích na vápencích v údolí Oslavy a metabazitech v údolí Berounky se vyskytuje i velmi vzácný typ suťových lesů – pěchavové lipiny (*Seslerio albicantis-Tilietum cordatae*). V údolí Dyje u Uherčic na Bílém Kříži jsou možná zastoupeny i vápnomilné dealpínské bory ze svazu *Erico-Pinion* a na hadcích v údolí Jihlavy je pravděpodobný maloplošný výskyt hadcových borů (*Thlaspio montani-Pinetum sylvestris*). K přirozené vegetaci patří dále pobřežní luhy (*Stellario-Alnetum glutinosae*), podél menších bočních přítoků i *Carici remotae-Fraxinetum*. Podél řek jsou charakteristické poříční rákosiny (svaz *Phalaridion*), v řekách vegetace svazu *Batrachion fluitantis*. V náhradní vegetaci na svazích jižního kvadrantu na hlubších půdách bývají acidofilní stepní trávníky svazu *Koelerio-Phleion phleoidis*, na vápencích i fragmenty vegetace svazu *Cirsio-Brachypodium pinnati*. Na běžných loukách je nejčastější vegetace ovsíkových luk svazu *Arrhenatherion*.

1.5.3. Charakteristika biochory: -3UJ Výrazná údolí v bazickém krystaliniku v suché oblasti 3. v.s.

Údolí jsou zpravidla výrazná. Všechna údolí jsou skalnatá, nejmohutnější skály jsou u Týřova v Křivoklátském bioregionu. Pod skalami jsou četné suťové kužely. Na dnech údolí s výjimkou Oslavy jsou úzké údolní nivy, přičemž pobočky při jejich ústí vytvořily náplavové kužely. Všechny toky byly převážně peřejnaté, nejméně Berounka, nejvíce Oslava, která má mohutné balvany v korytě. Tento úsek je také jádrem rozsáhlé PR Údolí Oslavy a Chvojnice a navrhovanou NPR Divoká Oslava.

Substrát je rozlišný podle bioregionů, přesto se vždy jedná o staré vulkanické horniny, zvrásněné a do různé míry metamorfované. V údolích pravých poboček jsou dokonce ještě kyselejší ryolity. Místy se v těchto komplexech hornin vyskytují vložky předprvohorních spíše kyselých břidlic a prachovců. Ve Slapském bioregionu substrát tvoří předprvohorní silně zvrásněné a stlačené různé bazické vulkanity jílovského pásma - metaryolity, metadacity, metaandezity a metabazalty a lokálně se zde vyskytují i amfibolické a biotitické ortoruly. V Jevišovickém bioregionu to jsou předprvohorní amfibolity a granátické amfibolity s vložkami dvojslídých pararul.

Mezi půdami převažují typické kambizemě, pouze na spilitech se na nezakrytém podloží vyskytují též kambizemě eutrofní. Na skalách jsou většinou bazické litozemě a rankery, na sutích humózní rankery, v nivách typické fluvizemě. Všechny půdy jsou kamenité, ale se značnou hlinitou příměsí.

Klima je mírně teplé (MT11, v údolí Vltavy MT10 a v údolí Dyje MT9) a ve 3. vegetačním stupni relativně suché, nejvíce na Plzeňsku. Tyto makroklimatické vlivy jsou doplněny pestrými podmínkami místního klimatu a mikroklimatu. Na dnech údolí jsou podmínky pro tvorbu silných údolních teplotních inverzí, naopak horní části svahů jsou více exponovány vůči větrům a bez vlivů inverzí. Dochází zde spíše k odtékání prochlazeného vzduchu. Teplé a suché jsou svahy jižního sektoru, chladné a vlhčí jsou naopak svahy severovýchodní.

Vegetace: Potenciální přirozenou vegetaci tvoří komplex vegetačních typů. Plošně nejrozsáhlejší jsou hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), které na jižních expozicích doplňují středoevropské teplomilné břekové doubravy (*Sorbo torminalis-Quercetum*). Na prudších svazích severního kvadrantu jsou lipové bučiny (*Tilio-Fagetum*) a pod skalami i suťové lesy (*Aceri-Carpinetum*, vzácněji i *Lunario-Aceretum*). K přirozené vegetaci patří dále pobřežní ptačincové olšiny (*Stellario-Alnetum glutinosae*), podél menších bočních přítoků i ostřicové jasaniny (*Carici remotae-Fraxinetum*). Podél řek jsou charakteristické poříční rákosiny (svaz

Phalaridion), v korytě vegetace svazu *Batrachion fluitantis*. Na skalách najdeme vegetaci svazu *Alyso-Festucion pallentis*, skalní stepi svazu *Festucio valesiacae*, teplomilné lemy svazu *Geranion sanguinei* a křoviny svazu *Prunion spinosae* i *Berberidion*.

1.5.4. Charakteristika biochory: -3BQ Erované plošiny na pestrých metamorf. v suché oblasti 3. v.s.

Reliéf je tvořen plošinami, do nichž se zařizly vodní toky a vytvořily malá výrazná údolí, větší údolí byla již vymezena jako samostatné typy biochor. Tato údolí mají většinou hloubku do 60 m, celkové převýšení v rámci segmentu však může dosahovat až 150 m. Místy z plošin vystupují malé pahorky tvořené odolnějšími horninami.

Substrát je velmi různorodý. V Křivoklátském bioregionu převažují zvrásněné svrchně proterozoické droby s vložkami břidlic a živné horniny zde zastupují bazické paleovulkanity - „spility“. Ve Slapském bioregionu (1.20) se nacházejí silně stlačené a zvrásněné, slabě metamorfované paleovulkanity jílovského pásma, střídající se v úzkých pruzích - bazalty (spility), kyselé ryolity a ryodacity, neutrální andezity a dacity. Místy jsou též vložky břidlic, ale především kyselé granity. U Neveklova převažují biotitové břidličnaté rohovce s pruhy živných metabazaltů, metaandezitů a podružně i krystalických vápenců. V Jevišovickém bioregionu dominují kyselé horniny tvořené biotitickými pararulami i ortorulami a vyskytují se zde i granulity. Živné vložky zastupují nejčastěji amfibolity, ale zvláště v povodí Želetavky jsou mocnější pruhy krystalických vápenců až erlánů. V malých segmentech západně od Jevišovic (v údolí Nedveky a Jevišovky) vystupují naopak hadce.

Půdy jsou zastoupeny nejčastěji typickými kambizeměmi, v lesích jsou však často udávány kyselé typické kambizemě až kambizemě podzolované (zvláště pod jehličnatými kulturami). Hojně jsou na hlubších zvětralinách a akumulacích svahovin luvizemě. Na spilitech se vyvinuly mírně eutrofní kambizemě, na amfibolitech typické kambizemě a na krystalických vápencích v Jevišovickém bioregionu rendziny, na hadcích hořečnaté rendziny. Všechny půdy jsou poměrně hlinité, středně těžké s příměsí ostrohranných úlomků.

Klima je mírně teplé. V Křivoklátském bioregionu MT11, ve Slapském též MT10, v Jevišovickém se vyskytuje MT11, v západní části také MT9 a u Jemnice je dokonce udávána chladnější MT5. Na poměry ve 3. vegetačním stupni je klima mírně suché. V drobných údolích jsou podmínky pro vznik středně silných údolních teplotních inverzí. Na strmějších svazích se poměrně výrazně projevuje jejich orientace ke světovým stranám v jejich teplotním požitku, nejteplejší jsou jihozápadní, nejchladnější severovýchodní svahy.

Vegetace: Varianta želetavská (1.23): Nacházejí se zde i teplomilné trávníky, pravděpodobně svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*.

1.5.5. Charakteristika Skupin typů geobiocénů (STG)

Legenda ke kódu STG:		
Vegetační stupeň : 1. místo kódu	Trofická řada : 2. místo kódu	Hydrická řada : 3. místo kódu
Vegetační stupně jsou nazvány podle dominantní dřeviny v přírodních lesích. Charakteristiky vegetačních stupňů jsou rozsáhlé a byly již vícekrát publikovány (Buček, Lacina 1999, 2007), nejpodrobněji a nejpřesněji pak v publikaci o biochorách (Culek a kol. 2005). Zlatník (1976) rozlišil na území bývalé ČSSR klimaticky podmíněných 8. vegetačních výškových stupňů "lesních a křovinných".	Trofické řady a meziřady vyjadřují trofické podmínky a kyselost či bazičnost stanoviště a podmiňují i bohatost a charakter dřevinného a bylinného patra. Zlatník (1976) vymezil následující trofické řady a meziřady:	Hydrické řady vyjadřují hydrické poměry stanoviště. Podle množství disponibilní vody ve vegetačním období se rozlišují následující hydrické řady:
1. dubový 2. bukodubový 3. dubobukový 4. bukový 5. jedlobukový 6. smrkodubojedlový 7. smrkový 8. klečový (subalpínský) – s vysokými křovinami, hl. klečí, vrbami nebo zakrslými smrky 9. alpínský - travnatý, nebo s nízkou rozvolněnou keříčkovou vegetací, s arкто-alpínskými druhy, bez křovin a zakrslých stromů..	A – řada oligotrofní, živinami chudá a zároveň velmi kyselá stanoviště, zpravidla s malou biodiverzitou acidofilních druhů. AB – meziřada oligotrofně-mezotrofní je živinami mírně bohatší než řada A a méně kyselá. Vyskytují se zde mírně acidofilní druhy, ojediněle i druhy silně acidofilní a druhy středně náročné na živiny i pH. B – řada mezotrofní, zpravidla na mírně kyselých půdách se střední zásobou živin. BC - meziřada mezotrofně-eutrofní se vyskytuje na půdách mírně kyselých, ale se C – řada eutrofní, zpravidla na mírně kyselých půdách s vysokou zásobou živin, především dusíku. CD - meziřada eutrofně-kalcifilní charakterizuje prostředí s vysokým pH a přitom bohaté živinami. Jde o velmi vzácný typ meziřady, vyskytující se typicky na vápencových zalesněných sutích. D – řada kalcifilní, vyskytuje se na silně bazických stanovištích, zásoba živin však bývá střední. zvýšeným množstvím živin, především dusíku. BD - meziřada mezotrofně-kalcifilní, zpravidla na mírně vápnatém substrátu se střední zásobou živin.	0 - stanoviště s extrémně nepříznivým zásobením vodou,. 1 - hydricky silně nepříznivá stanoviště, 2 - hydricky nepříznivá stanoviště, 3 - stanoviště s průměrným zásobením vodou, 4 - stanoviště periodicky ovlivněná nadbytkem vody, 5 - stanoviště trvale ovlivněná nadbytkem vody (tzv. mokrá řada). 6 - hlubší rašeliniště, tzv. rašelinná řada. 7- stanoviště převážně mělce pod hladinou vody 8 - stanoviště 1-5 m pod hladinou vody, 9 - stanoviště zpravidla více než 5 m pod hladinou vody, s omezenými světelnými poměry a bez kořenující vegetace - profundál.

1.6. POPIS A ANALÝZA AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY

Ve vztahu k ekologické stabilitě krajiny mají zásadní význam pouze trvalé vegetační formace.

Dělíme je na:

1. lesní porosty,
2. trvalé travní porosty (louky, pastviny, stepi, lada),
3. břehové a doprovodné porosty vodních toků a ploch,
4. doprovodnou vegetaci komunikací,
5. rozptýlenou trvalou vegetaci,
6. zahrady, sady a vinice,

1.6.1. Lesní porosty

Lesy se nacházejí především na strmých svazích a jsou vždy součástí velkých lesů. Kromě běžných borových a smrkových kultur se zde velmi hojně zachovala i přirozená dřevinná skladba, zvláště na skalách, sutích a nejstrmějších svazích. V údolí Dyje byly navrženy k ochraně PR Bau a PP Podhradské skály.

Většina lesů přesahuje na okolní typy biochor, ale malé, středně velké a malá část velkých lesů jsou vázány pouze na údolní svahy. Dřevinná skladba je velmi pestrá, jehličnaté kultury a přirozené lesy zde mají vyrovnané zastoupení. Kulturní bory jsou převážně na jižních svazích, kulturní smrčiny na ostatních svazích a úpatích. Přirozené listnaté lesy jsou především v okolí skal a na nepřístupných

srážech. Tvoří je suťové lesy (dub, habr, javory, lípy), na úpatích je místy hojnější příměs buku. Na severních svazích jsou vzácně i bučiny s habrem. Při okrajích lesů a v malých lesích se šíří akát.

V dřevinné skladbě převažují kulturní bory a směsi smrku a borovice, na úpatích a ve stinných místech jsou čisté kulturní smrčiny. Lesy s přirozenou a přírodě blízkou skladbou dřevin jsou velmi vzácné a převážně v malých plochách.

V lesích se promítly jevy dopadu nevhodného hospodaření v lesích, výsledkem takového hospodaření je spolu s působením deficitu srážek v posledních 4 rocích napadení Lýkožrouta smrkového (*Ips typographus*) většiny smrkových porostů v tomto území.

1.6.2. Trvalé travní porosty

Travní porosty jsou zde hojné především v nivách, kde leží dnes často neobhospodařované vlhké louky. Četné jsou i suché porosty na svazích, bývalé pastviny a dnes většinou také nevyužívané nebo zastavěné chatami.

Travní porosty se nacházejí především v nivách toků a jsou vlhké, vzácnější jsou na strmých svazích, kde jsou suché. Dnes částečně nejsou obhospodařovány a pak ruderalizují; na suchých stráních zarůstají křovinami, v nivách olšemi. Součástí většiny uvedených lokalit jsou i xerické skalnaté stráně se světlými (plešemi).

1.6.3. Břehové a doprovodné porosty vodních toků a ploch

Břehové a doprovodné porosty nejsou dostatečné podél vodní nádrže vyvinuty, přestože jsou součástí vodní nádrže Vranov a patří k základním krajinnotvorným a ekostabilizujícím prvkům a významně ovlivňují celkovou ekologickou hodnotu vodních toků a ploch. Kvalitní břehové a doprovodné porosty jsou pouze u toků, které do nádrže ústí – tyto jsou většinou krátké a tvoří součást lesních porostů – ty nejsou místy dobře vyvinuté nebo je tvoří jen nepatrný základ dřevin.

1.6.4. Doprovodná vegetace komunikací

Doprovodnou vegetací komunikací rozumíme vegetační pásy liniového charakteru, lemující v řešeném území silnice a polní cesty. Jejich ekologický význam bývá rozličný, podstatná je u nich zejména krajinnotvorná hodnota. Někdy mohou mít i důležitou funkci v protierozní ochraně. Z hlediska ÚSES jsou použitelné zejména jako interakční prvky. V řešeném území již ovocná stromořadí zcela chybí. Na jihovýchodě se dochovaly podél polních cest keřové pásy.

1.6.5. Rozptýlená trvalá vegetace

Dle platného ÚP Podhradí nad Dyjí jsou prvky rozptýlené zeleně jsou důležitými prostředky harmonizace krajiny s významnou krajinnotvornou funkcí. Koncepce ÚP podporuje maximální vzájemné propojování různých druhů zeleně a pronikání krajinné zeleně do prostoru sídel.

1.6.6. Zahrady, sady, vinice

Sady se nacházejí při obvodu sídla, a především u četných chat.

1.7. KOSTRA EKOLOGICKÉ STABILITY

Prvky kostry ekologické stability tvoří mozaiku v současné době relativně ekologicky nejstabilnějších formací v krajině. Mají zásadní význam pro ÚSES, neboť vytvářejí základní stavební kameny jeho tvorby.

Stupeň ekologické stability kód	charakteristika	Typická společenstva, ekosystémy
0	výrazně nestabilní, bez přiroz. ekolog. vazeb	uzavřená zástavba, průmyslové plochy, kolejště bez vegetace, odkaliště, skládky odpadků, vodní plochy zaklenuté
1	velmi málo ekologicky stabilní	orná půda, chmelnice, vinice, intenzivní sady orané, vodní toky silně znečištěné
2	málo ekologicky stabilní	intenzivní louky a pastviny, zatravněné sady, lada ruderální, vody středně znečištěné se zpevněním břehů, lesy degradované, zeleň v centrech intravilánů a u staveb, liniová vegetace ruderální a plevelná
3	středně ekologicky stabilní	louky, pastviny polokulturní, zatravněné maloplošné sady, zahrady s doprovodnou vegetací, lada s podílem ruderální a plevelné vegetace, vodní plochy a toky mírně narušené, lesy s nepůvodními monokulturami, plochy vyhrazené zeleně v intravilánech, liniová společenstva s malým podílem ruderálních a plevelných druhů
4	ekologicky velmi stabilní	louky, pastviny extenzivní s přirozenými druhy, nehojené, hospodářsky zanedbané, postagrární lada, opuštěné lomy, pískovny, zemníky, rybníky s přirozenými společenstvy, lesy polokulturní a kulturní, s příměsí původních dřevin, též monokultury původních dřevin, liniová společenstva bez ruderálních a plevelných druhů, soubory přirozených společenstev na urbanizovaných plochách
5	ekologicky nejstabilnější	louky, pastviny přírodní subalpínské a vysokohorské, mokřady všeho druhu se zachovalými společenstvy, lesy přírodní a přirozené

V území je dostatek ekologicky nadprůměrně a průměrně stabilních segmentů krajiny. V řešeném území jsou vymezeny významné krajinné prvky kostry ES:

Hlavní prvky kostry ES jsou tyto:

- Komplex lesů podél vodní nádrže Vranov se všemi strukturami krajinných prvků
- Komplex lesů Jedliny, Prausův les, Nad Podhradím, na levé straně toku Dyje
- Šafovská zmola

1.8. NÁVAZNOST NA NADREGIONÁLNÍ A REGIONÁLNÍ SES, KONCEPCE NÁVRHU MÚSES.

Pro řešené území je v současné době platná územně plánovací dokumentace vydaná krajem - Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje ve znění Aktualizací č. 1 a 2 (úplné znění), Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje ve znění Aktualizace č. 1 a č. 2 nabyly účinnosti dne 31.10.2020.

1.8.1. Nadregionální územní systém ekologické stability

Nadregionální územní systém ekologické stability je v území zastoupen těmito prvky:

1. Nadregionální biokoridor K 164MH - Mezofilní trasa je vedena severními svahy údolím Dyje, kde se v omezené míře mohou ostrůvkovitě vyskytovat extrémní výsušná a kyselá stanoviště vázaná na skalní výchozy. NRBK vchází na území z katastru Uherčice u Znojma a opouští území na katastr Starý Petřín.
2. Nadregionální biokoridor K 164T – Teplomilná (teplomilné doubravní) trasa je vedena jižními svahy údolím Dyje, kde se vyskytují stanoviště vázaná na skalní výchozy. NRBK vchází na území z katastru Uherčice u Znojma a opouští území na katastr Korolupy.

1.8.2. Regionální územní systém ekologické stability

Regionální územní systém ekologické stability je v území zastoupen těmito prvky:

1. Regionální biocentrum RBC 536 Vyhlídka - biocentrum vymezeno pro mezofilní (teplomilná a mezofilní hájová společenstva
2. Regionální biokoridor RK JM033 – umístěn do nivy řeky Dyje v jednoznačné vazbě na vodní tok

1.9. MÍSTNÍ ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY

1.9.1. Biocentra a biokoridory

Všechny polygony prvků ÚSES byly nově lokalizovány nad Zákresem nad digitalizovanou katastrální mapou - stav 100% DKM ¹, zdroj © Český úřad zeměměřický a katastrální. Místní systém ekologické stability navržený pro řešené území na ZPF a PUPFI sestává celkem z 17 (včetně interakčních), podrobněji popsaných v tabulkové části plánu. Navržený lokální ÚSES je tvořen reprezentativními biocentry a biokoridory s cílovými ekosystémy. Reprezentovány byly všechny reprezentativní STG, pro všechny typy biochor.

Trasa lokálního biokoridoru K01 až K02 vede lesním komplexem ve východní části řešeného území podél Křeslického potoka, z údolí Dyje od biocentra RBC 536 Vyhlídka do C09 na jihu. V jižní části se jedná se o relativně kvalitnější plochy olšin s jasanem, vrbou křehkou a dalšími dřevinami, které přesahují na sousední katastr. V severní části prochází koridor zastavěnou částí, je bez dřevin a nesplňuje prostorové parametry do šířky. N trase bk je vymezeno biocentrum C09.

Biocentra C01 až C08 jsou vymezena na biokoridorech vyšších hierarchických stupňů dle pravidel a metodického pokynu ².

¹ DKM - digitální katastrální mapa vzniklá obnovou operátu novým mapováním, případně přepracováním dosavadních map KN v měřítku 1:1000 a 1:2000 v souřadnicovém systému S-JTSK, je součástí ISKN - Informační systém katastru nemovitostí. (Vzniká digitalizací map v měřítku 1:1000 a 1:2000.) D

² Metodiky vymežování územního systému ekologické stability ÚSES, Březen 2017, MŽP ČR

1.9.2. Interakční prvky

Doplňkovými skladebnými částmi místního ÚSES jsou interakční prvky. Jedná se o doplňkové skladebné části místního ÚSES, znamená, že není až tak podstatná jejich funkce pro ochranu přirozeného genofondu; význam interakčních prvků spočívá především v jejich ekostabilizačním působení v ekologicky výrazně nestabilních partiích krajiny. Interakční prvky mají zpravidla povahu liniových segmentů, buď bezprostředně navazujících na biocentra nebo biokoridory, nebo s nimi alespoň funkčně úzce souvisejících. Ekostabilizační funkce interakčního prvku (jeho interakce s okolní méně stabilní krajinou) je v zásadě tím větší, čím větší je poměr jeho obvodu k jeho ploše.

V řešeném území jsou jednoznačně lokalizované interakční prvky zastoupeny především u polních cest a komunikací nebo jako kamenité ostrovy se skalními výchozy v polích.

1.10. SOULAD S ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACÍ SOUSEDNÍCH OBCÍ

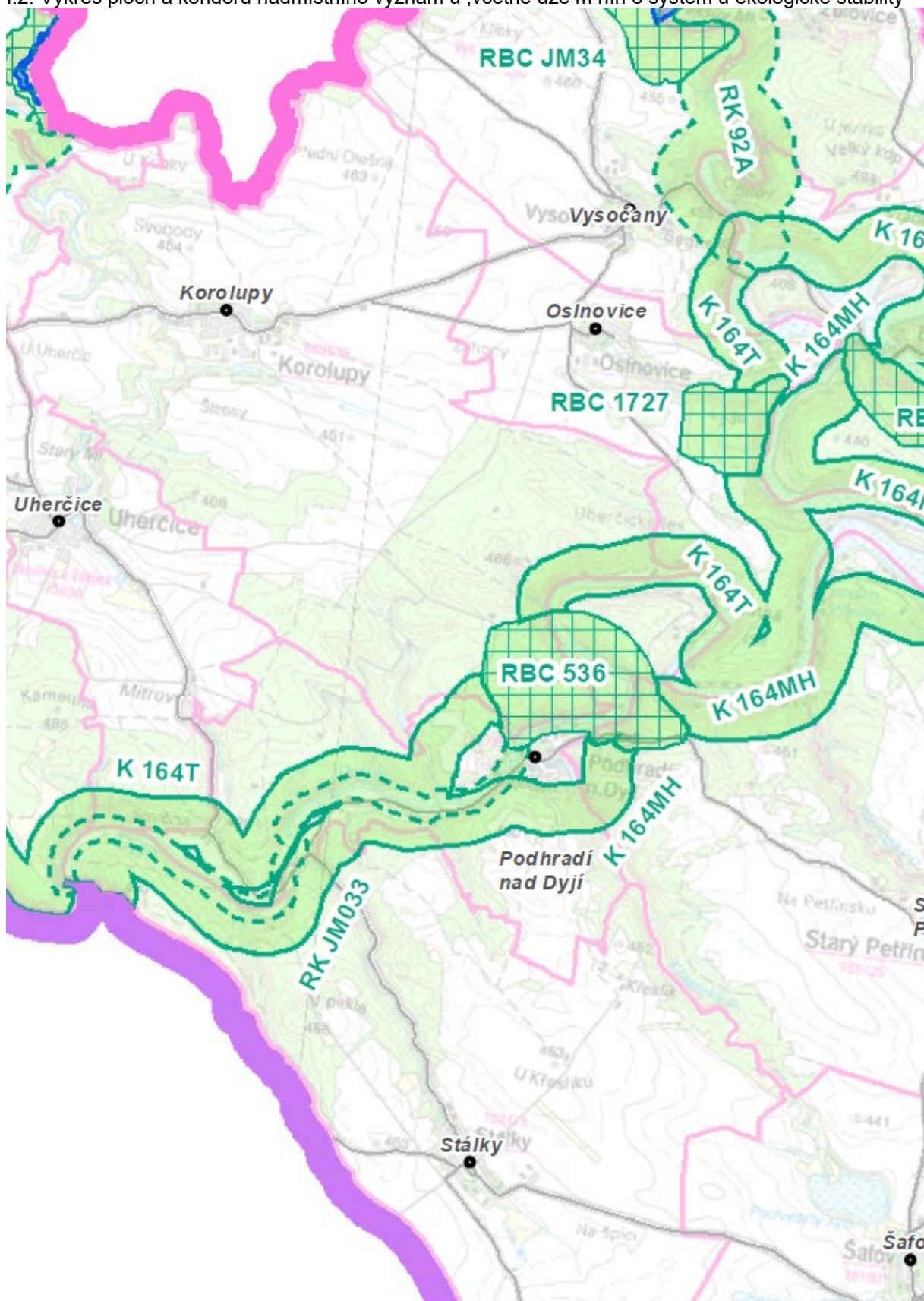
Vymezení prvků lokálního ÚSES bylo koordinováno se schválenou nebo rozpracovanou územně plánovací dokumentací sousedních obcí, tj.:

- [1] Územní plán Korolupy, Zpracovatel: Urbanistické středisko Jihlava, Ing.arch.Jiří Hašek, Datum účinnosti, 16.10.2014
- [2] Územní plán Starý Petřín, Zpracovatel: Ing. arch. Miloslav Sohr, Datum účinnosti 25.4.2018
- [3] Územní plán Uherčice u Znojma, Zpracovatel: Ing. arch. Miloslav Sohr, Datum účinnosti 3.6.2008
- [4] Územní plán Stálky, Zpracovatel: Ing. arch. Jaroslav Poláček, Datum účinnosti 9.6.2018
- [5] Územní plán Vratěšín, Zpracovatel: Ing. arch. Miloslav Sohr, Datum účinnosti 22.2.2013
- [6] Územní plán Oslavice, Zpracovatel: Ing. arch. Miloslav Sohr, Datum účinnosti 14.1.2015

1.10.1. Mapa širších vztahů a návaznosti na NR a R ÚSES

VÝKRES PLOCH A KORIDORŮ NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU, VČ. ÚSES

zdroj: ZÁSADY ÚZEMNÍHO ROZVOJE JIHOMORAVSKÉHO KRAJE ve znění Aktualizací č. 1 a 2.,
 I.2. Výkres ploch a koridorů nadmístního významu, včetně území ovlivněných systémem ekologické stability

1.10.2. Parametry ÚSES

Limitující parametry biocenter a biokoridorů vychází z metodických principů vymezování ÚSES a jsou v rámci plánu ÚSES konkretizovány autorizovaným projektantem ÚSES, tj. odborně způsobilou osobou. Níže uvedené limitující parametry, dříve tzv. „minimální prostorové parametry“, byly převzaty z dokumentu: BÍNOVÁ, L., a kol., 2017. Metodika vymezování územního systému ekologické stability. Brno.

Limitující velikosti biocenter

- Biocentra místního (lokálního) významu

Minimální velikost činí 0,5 ha, 1 ha, 3 ha až 6 ha v závislosti na funkčním parametru a cílových reprezentativních ekosystémech biocentra.

Lesní a luční ekosystémy: 3 ha

Ekosystémy mokřadů a stepních lad: 1 ha

Skalní ekosystémy: 0,5 ha

Kombinovaná lesní biocentra reprezentující dvě STG: 6 ha

- Biocentra regionálního významu

Minimální velikost činí 10 ha, 20 ha, 30 ha, 40 ha až 60 ha v závislosti na funkčním parametru a cílových ekosystémech biocentra.

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně, tvrdého luhu a přírodní ekosystémy 8. a 9. vegetačního stupně: 30 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně: 20 ha

Lesní ekosystémy 5. vegetačního stupně: 25 ha

Lesní ekosystémy 6. a 7. vegetačního stupně: 40 ha

Lesní ekosystémy olšin a měkkého luhu, ekosystémy mokřadů a stepních lad: 10 ha

Skalní ekosystémy: 5 ha

V případě holosečného způsobu hospodaření se minimální velikost lesních biocenter zdvojnásobuje. U oligotrofních stanovišť (troficky chudých) je možné minimální velikost zmenšit o 5 ha, maximálně o 10 ha, a to diferencovaně u lesních biocenter 1. až 7. vegetačního stupně. Optimální výměra lesního biocentra regionálního významu vesměs překračuje (z důvodů ochrany genofondu autochtonních dřevin) minimální doporučenou výměru genové základny lesních dřevin, tj. 100 ha.

- Biocentra nadregionálního významu

Minimální velikost reprezentativního biocentra činí 1000 ha a více ha, a to v závislosti na cílových ekosystémech biocentra.

Rozloha jádrového území se předpokládá cca 300 ha, protože by mělo zahrnovat celou škálu typických ekosystémů daného bioregionu. U unikátních nadregionálních biocenter není stanoven limitující parametr, ale je nutné stanovit optimální rozlohu individuálně. Rozloha vychází z aktuálního stavu unikátních ekosystémů, pro které bylo biocentrum vymezeno.

Limitující šířky biokoridorů

- Biokoridory místního (lokálního) významu

Minimální šířka činí 15 až 20 m terestrických ekosystémů, a to diferencovaně podle typů cílových ekosystémů.

Lesní ekosystémy: 15 m

Ekosystémy mokřadů: 20 m

Ekosystémy stepních lad: 10 m

- Biokoridory regionálního významu

Minimální šířka činí 20 m, 40 m a 50 m terestrických ekosystémů, a to diferencovaně podle typů cílových ekosystémů.

Lesní ekosystémy a ekosystémy mokřadů: 40 m

Luční ekosystémy: 50 m

Ekosystémy stepních lad: 20 m

- Biokoridory nadregionálního významu

Nadregionální biokoridory nemají dosud stanovenou limitující šířku. Vždy se jedná o složený biokoridor, kde minimální šířka pouze orientačně vychází z minimální šířky regionálního biokoridoru příslušného typu.

Limitující délky biokoridorů

- Biokoridory místního (lokálního) významu

Maximální délka činí 2000 m.

- Biokoridory regionálního významu

Maximální délka činí 500 m, 700 m a 1000 m, a to diferencovaně podle typů cílových ekosystémů. Maximální vzdálenosti dvou regionálních biocenter je 8 km, a to za předpokladu alespoň 11 vložených mezilehlých místních (lokálních) biocenter.

Lesní ekosystémy, luční ekosystémy 5. až 9. vegetačního stupně: 700 m

Mokřadní ekosystémy: 1000 m

Ekosystémy stepních lad, luční ekosystémy 1. až 4. vegetačního stupně: 500 m

- Biokoridory nadregionálního významu

Maximální délka vychází orientačně z délek regionálních biokoridorů. Maximální délka činí 500 m až 700 m mezi vloženými biocentry místní (lokální) hierarchické úrovně, a to diferencovaně podle typů cílových ekosystémů. Do nadregionálního biokoridoru musí být ve vzdálenostech maximálně 5 až 8 km vkládána regionální biocentra, a to diferencovaně dle typů cílových ekosystémů. Maximální vzdálenost dvou nadregionálních biocenter není stanovena.

- Nadregionální a regionální biokoridory mohou být složené.

U složených biokoridorů se do velmi dlouhého biokoridoru vždy vkládají biocentra místní (lokální) hierarchické úrovně (po 500 m, 700 m, 1000 m), popř. regionální biocentra (po 5 až 8 km). Vzdálenosti vložených biocenter jsou uvedeny v předcházejících odstavcích.

1.10.3. Skladba dřevin podle STG (podle Buček, Lacina, doplněno Tichá)

Vegetační stupeň (m n.m.)	Půdní a vlhkostní poměry	Rašeliniště	Pisky, skalní ostrohy	Chudší až středně botá stanoviště,	Botá až živná stanoviště	Lužní lesy, potoční nivy Řady obocené vodou	
				A AB B BC,BD C CD D		Stagn.	Proudící
1.dubový (do 300(500))	bo, břp, kruš, jal, vruš,		Dbz, dbi, bo, vřes, genpil, bř, kruš, jal,	dbš, cer, lpv (lesostepní), jlp (lesostepní), jvb (skalní), břek, mah, všk, ptzob, ržb, ržp, ržš, ržcorymbifera, mandl, klok, dřš, tř, jab, hr, líska, sko, skč, skp, cratox, euver, jal, trn, řešetl, tavp, tpb (lesostepní), tuš, hb, kal, lpm, dřín, cratmon, střh, svída, eueu, jlp,jř, Pěstovaná – osk, ruj, js man,		dbi, js, jlp (lužní), jlv, jsú, jvb (lužní), lpv (lužní)vrbí, tpč, tpb (lužní), tpš, tpos, oll, kruš, rbč, jiva, vrpo, vrna, vr3m, vrpl, vrko, hb, kal, lpm, dřín, cratmon, střh, svída, eueu, jlp, jř,	
2.bukodubový (200-400)				ržb, Pěstované: jvtat, ruj, js man, boč,		jvb	
3.dubobukový (300-500)			bo, Jihlav ad, bř, jal,	Dbz, bk, střh, svída,		dbi, js, lpv (lužní), jlp(lužní), jlv, tpč, tpš, tpos, tpb (lužní), vrbí, vrkř, vrč, jlv, oll, eueu, střh, kruš, rbč, jiva, vrpo, vrna, vr3m, vrpl, vrko, jř, svída, kal,	
				Jal	dbi, dbš, cer, js, db, lpm, lpv (lesostepní) jlp (lesostepní), jvm, jvb, břek, malebka, dřín, líska, cratox, cratmon, trn, tuš, lonxyl, euver, eueu, ptzob, všk, ržš, ržg, svída, řešetl, dřš, tř, sko, skp,skč, srstka, jal, jab, hru, střh, tpos, tpb (lesostepní), jiva, muk, jř, tavp, klok, kal, Pěstované: oskeruše, md, much		
			Bk, dbz,			jlh	
			vr5m		jvk, jlv, jlh, tis, , břečtan, cratcal		
4.bukový (dubojehličnatý) ((300)400-700(800))	bo, jal, bl, břp, kruš, vruš, vr5m		bo, bř, jal, Bo, bř, jř, sm, dbi, jal, Bo, bř, jal,	Dbjehl: dbi, jd, bo, sm, md, bk, js, hb, kruš, eueu, euver, ptzob, jab, hru, dřš, tř, dřín, řešetl, sko, skp, skč, cratmon, břek, tavp, klok, tuš, Liniová spol: trn, ržš, cratox, líska, jř, pěst sm, jd, md, bo, much, svída		dbi, js, eueu, tpb (lužní), tpč, vruš, vrpo, vrly, vrhl, svída, rbč, vrko,	
				Bk: bk, dbz, dbš, db, md, js, jd, jvk, jvm, lpv, js, hb, lonxy, srstka, much, dřš, tř, dřín, sko, skp, skč, cratmon, eueu, euver, ptzob, břek, tavp, klok, svída,			
				jlh, trn, ob, cratcal, lonxyl, tpos, jiva, , bzh, muk, jř, lpm, srstka, bzh, rba, rža, jal, střh, jřm, tis, kal,		oll, olš, vrkř, tpos, jvk, jlh, vrna, vr3m, jiva, střh, krušina, žid, jř, lpv (lužní), kal,	
5.jedlobukový (600-900)				bk, jd, sm, md, jvk, lpv, js, jlh, lonnig, eueu, vrsl, Liniová spol.: bř, jvk, sm, líska, ržš Pěst. ve vsích a alejích: lp, jv, jlm, js, jř, md, tř,		olz, vrpo, vrly, vrhl	
6.smrkojedlobukový (900-1200)	bl, kleč, bo, břp, břtr, jal, kruš, vruš,			bk, jd, sm, md, jř, jvk, js, lonig, lonxyl, rža, srstka, ribes alp, tpos, vrsl, kruš, střh, střs, jal, jiva, bzh, muk, jřm, tis,		olš, olz, vrkř, jiva, vrly, vrhl, oll, tpos, střh, žid, vrna, vr3m, jř	
7.smrkový(1100 - 1350)	sm, md, bo , bk, jvk, jř, rbs, rba, vrsl, lonig , bř, břp, břk, jal, střs, lmb, kleč, vruš, zh,			jiva, vrsí, b muk,		oll, olš, olz, střs, jř,	
8.klečový(nad 1300)	kleč, sm, m vruť, bzh			d, lmb jř, jřs, lonig, břp, břk, olz, vrd(Krk.), vrší (Jes.), vřla, vrby(Krk.a Jes.),		jals, střs, rbs, vruš, vrsí,	

1.10.4. Doporučená skladba dřevin pro pásové výsadby

Vegetační stupeň (m n.m.)	Půdní a vlhkostní poměry	Kategorie	Rašeliniště	Pisky, skalní ostrohy	Chudší až středně botá stanoviště	Botá až živná stanoviště	Lužní lesy, potoční nivy, řady obocené vodou	
					A, AB, B	BC, BD, C,CD, D		
1. dubový (do 300(500))		S	bo, břp,	bo, bř, dbl, dbz, jř,	dbl, dbz, dbš, cer, js, lpv, lpm, tř, jab, hru, jř, tpb, tpos,	dbl, js, jsú, jlv, lpv, lpm, vrbí, tpč, tpb, tpš, tpos, oll, db, jř,		
		SK			jlp, jvb, hb, břek, muk, mal, střh, cratox, cratmon, jal, řešetl, dřín,	jlp, jvb, cratmon, dřín, střh, jíva, vrpo, vr3m, vrpl, vrko,		
		K	kruš, jal, vruš,	kruš, jal, vřes,	líška, ržpo, ržš, ržb, kлок, svída, eueu, euver, všk, ptzob, mandl, sko, skč, skp, dřš, trn, tavp, tuš, kal,	líška, vrna, rbč, svída, kal, eueu		
		IP			oskeruše, moruše, kašt, jvtat, jřpr, much			
2. bukodubový (200-400)		S	bo, břp,	bo, dbl, dbz, bř, jř,	dbl, dbz, dbš, lpv, lpm, jlv, js, jvm, bk, tř, jab, hru, jř, tpb, tpos,	dbl, js, jlv, lpv, vrbí, vrkf, vrč, tpč, tpb, tpš, tpos, oll, db, jř		
		SK			jlp, jvb, hb, břek, muk, mal, střh, cratox, cratmon, řešetl, dřín, jíva,	jlp, jvb, cratmon, dřín, střh, jíva, vrpo, vr3m, vrpl, vrko,		
		K	kruš, jal, vruš,	kruš, jal, vřes	líška, ržpo, ržš, ržg, kлок, svída, eueu, euver, všk, ptzob, mandl, sko, skč, skp, dřš, trn, tavp, tuš, kal, lonxyl, srstka, jal, hedera,	líška, vrna, rbč, svída, kal, eueu		
		IP			oskeruše, moruše, kašt, jvtat, much, boč, md			
3. dubobukový (300-500)		S	bo, jd, břp	bo, dbl, dbz, jd, bř, jř	bk, dbz, dbl, dbš, cer, lpv, lpm, jlp, jlv, jlh, js, jvm, jvk, tř, jab, hru, jř, tpb, tpos,	dbl, js, jlp, jlv, jlh, lpv, vrbí, vrkf, vrč, tpč, tpb, tpš, tpos, oll, db, jř		
		SK			jvb, hb, břek, malebka, střh, cratox, cratmon, řešetl, dřín, jíva, muk, tis, cratcal	jvb, cratmon, dřín, střh, jíva, vrpo, vr3m, vrpl, vrko,		
		K	jal, vruš, vr5m,	kruš, jal, vřes,	líška, ržpo, ržš, ržg, kлок, svída, eueu, euver, všk, ptzob, mandl, sko, skč, skp, dřš, trn, tavp, tuš, kal, lonxyl, srstka, hedera,	kruš, vrna, rbč, svída, kal, eueu		
		IP			much, kašt, jřpr,			
4. bukový (dubojehlíchnatý) ((300)400-700(800))		S	bo, bobl, břpýř,	bo, dbl, bř,	dbl, dbz, dbš, jd, bo, sm, md, bk, js, jvk, jvm, lpv, lpm, jlh, db, jř, tř, jab, hru, tpos,	dbl, js, tpb, tpč, oll, olš, vrkf, jvk, jlh, jř, lpv		
		SK			břek, muk, cratmon, cratcal, cratox, dřín, střh, tis,	vrly, vrhl, vr3m, jíva, střh		
		K	kruš jal, vruš, vr5m	jal,	líška, lonxyl, srstka, dřš, sko, skp, skč, eueu, euver, ptzob, tavp, kлок, svída, kruš, řešetl, tuš, kal, trn, jíva, bzh, jřm, rba, rža, ržš, hedera,	Eueu, svída, rbč, vruš, vrpo, vrko, vrna, kruš, kal,		
		IP			much, jřpr,			
5. jedlobukový (600-900)		S	bo, bobl, břpýř,	bo, bř, jř, sm, jd, dbl,	bk, jd, sm, md, jvm, jvk, lpv, lpm, js, jlh, bř, tpos,	oll, olš, vrkf, tpos, jvk, jlh, js, jř, lpv		
		SK			cratox, cratcal, líška, jíva, muk, střh, tis,	vr3m, jíva, střh, vrly, vrhl		
		K	kruš, jal, vruš, vr5m	jal,	trn, lonxyl, lonig, eueu, vrsl, rža, ržš, srstka, rba, jřm, kal, bzh,	kruš, olz, vrpo, vrna, kal,		
		IP			md, tř, jřpr			
6. smrkojedlobukový (900-1200)		S	bobl, bo, břp,	bo, sm, jd, bř	bk, jd, sm, md, jř, jvk, js, tpos	olš, vrkf, oll, js, tpos, jř		
		SK			střh, jíva, muk, tis,	jíva, vrly, vrhl, střh, vr3m		
		K	kleč, jal, břtr, kruš, vruš	jal,	lonig, lonxyl, rža, srstka, rba, vrsl, kruš, střs, bzh, jřm,	olz, vrna, rbs, rba, .		
		IP			limba			
7. smrkový (1100-1350)		S	bo, jř, bř,	sm, md, bo, bk, jvk, jř, bř, břp,		oll, olš, jřp,		
		SK		vrsl, vruš, jíva, muk,	břk			
		K		rbs, rba, lonig , střs, k	leč, vrsí, bzh,	olz, střs, rbs		
		IP	limba,					
klečový (nad 1300)		S	sm, md, lmb, jř, břp					
		SK	břk, vruš,					
		K	kleč, olz, jřs, lonig, vrd, vrší, vrla p, vrby, střs, rbs, vrsí, vrut, bzh, jals					
		IP	limba					

1.11. VÝZNAMNÉ KRAJINNÉ PRVKY A ZCHÚ

Významný krajinný prvek (VKP) je ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. VKP vyjmenované zákonem č. 114/1992 Sb. v § 3 písm.b) jsou zákona obecně lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy a dále jiné části krajiny, které příslušný orgán ochrany přírody zaregistruje podle § 6 zákona (zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, atd.).

1.11.1. Významný krajinný prvek registrovaný - § 6 zákona

V území není Významný krajinný prvek (VKP) registrovaný.

1.11.2. Památné stromy (§46)

V území nejsou evidovány Památné stromy.

1.11.3. Přírodní památky (§36) zákona č. 114/1992 Sb

V území je evidována Přírodní památka:

PP Bau

Předmět ochrany: Nízké xerofilní křoviny - porosty se skalníky (Cotoneaster spp.), hercynské dubohabřiny, suťové lesy, štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin, skalní vegetace s kostřavou sivou (Festuca pallens); ochrana huseníku chudokvětého (Arabis pauciflora), roháče velkého (Lucanus cervus) a tesaříka obrovského (Cerambyx cerdo)

Kategorie IUCN: III - přírodní památka nebo prvek

Ochranné pásmo: vyhlášené - 0,3464 ha

Datum prvního vyhlášení: 30.12.2013

Datum posledního vyhlášení: 30.12.2013

1.11.4. Přírodní rezervace (§33) zákona č. 114/1992 Sb

V současnosti je evidována tyto Přírodní rezervace.

PR Podhradské skály

Předmět ochrany: Kolmé, výslunné skalní stěny a strmé svahy nad levým břehem Dyje, na nichž se nacházejí významná rostlinná společenstva.

Kategorie IUCN: IV - území pro péči o stanoviště/druhy

Ochranné pásmo: vyhlášené - 4,0110 ha

Datum prvního vyhlášení: 07.01.1998

Datum posledního vyhlášení: 07.01.1998

1.11.5. Přírodní parky (§12) zákona č. 114/1992 Sb

V současnosti není evidován Přírodní park.

1.11.6. Národní parky (§ 15) ZÁKONA Č. 114/1992 SB

Území katastru Podhradí nad Dyjí neleží v Národním parku ani jeho ochranném pásmu.

1.11.7. Ptačí oblasti

Území katastru Podhradí nad Dyjí neleží v Ptačí oblasti.

1.11.8. Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem

Území katastru Podhradí nad Dyjí nejsou evidovány lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

1.11.9. Evropsky významné lokality

Evropsky významná lokalita (EVL) je jedním typem chráněných území v rámci soustavy NATURA 2000. Na území katastru Podhradí nad Dyjí je evidována Evropsky významná lokalita:

CZ0624095 Údolí Dyje

Předmět ochrany: přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu Magnopotamion nebo Hydrocharition (3150); bahnité břehy řek s vegetací svazů *Chenopodion rubri* p.p. a *Bidention* p.p. (3270); kontinentální opadavé křoviny (40A0); panonské skalní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*) (6190); extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) (6510); středoevropské silikátové sutě (8150); chasmofytická vegetace vápničných skalnatých svahů (8210); chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů (8220); pionýrská vegetace silikátových skal (*Sedo-Scleranthion*, *Sedo albi-Veronicion dillenii*) (8230); dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (9170); lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklích (9180); panonské šípákové doubravy (91H0); lesostepní bory (91U0); hořavka duhová (*Rhodeus sericeus amarus*); hrouzek běloploutvý (*Gobio albipinnatus*); hvozdík moravský (*Dianthus moravicus*); kovařík fialový (*Limoniscus violaceus*); netopýr velký (*Myotis myotis*); roháč obecný (*Lucanus cervus*); tesařík obrovský (*Cerambyx cerdo*)

Kategorie IUCN: nezadaná

Datum prvního vyhlášení: 15.04.2005

Datum posledního vyhlášení: 14.10.2013

1.12. ZAJIŠTĚNÍ PLNÉ FUNKCE ÚSES

Ekologicky stabilní jsou enklávy kolem koridoru řeky Dyje potoka Bobruvka, Tyto plochy jsou založeny na ekologicky stabilních lenních ekosystémech.

Pro zachování funkčnosti ekosystému starého světlého lesa na extrémních stanovištích a ochrana všech jeho dílčích složek včetně tlejícího dříví a doupných stromů. V případě zarůstání skalních výchozů dřevinami je možné tyto dřeviny redukovat (škodlivé je zejména zarůstání AK). BO v horní části (mimo skalní výchozy) je možné individuálně redukovat. BO na skalních výchozech je přirozenou součástí druhové skladby (neredukovat). Přípustné jsou zásahy v podobě prosvětlování porostů.

Stav porostů kolem řeky Dyje a nádrže Vranov charakterizuje popis EVL Údolí Dyje (Zdroj: <http://www.nature.cz/natura2000>)

- Lesní porosty území jsou většinou silně ovlivněny lesním hospodářstvím- poměrně časté jsou stejnověkové výsadby borovice lesní, v menší míře i smrku a modřínu opadavého. Vyskytují se rozsáhlé paseky s nitrofilní vegetací. Na samotných svazích údolního zářezu je v lesních porostech typu dubohabřin místy početná příměs (do 50 %) smrku a borovice, případně je borovice dominantní ve vyšším stromovém patru, ale nižší patro a podrost jsou tvořeny druhy dubohabřin. Momentálně zde dochází (zejména v pravobřežní části) k těžbě listnatých porostů, především dubohabřin, místy i suťových lesů a teplomilných doubrav. Jen část porostů je osazována původními druhy dřevin, i většina mladých výsadeb (do 10 let) je tvořena borovicí. Negativní trend zmenšování plochy lesních přírodních biotopů v území tedy pokračuje i v současnosti. Jako nejméně ohrožené se jeví lesy na nejprudších svazích, tedy suťové lesy a teplomilné doubravy, případně reliktní bory, největší intenzita negativních změn je naopak soustředěna na dubohabřiny, které porůstají méně extrémní stanoviště. Reprezentativní porosty suťových lesů a teplomilných doubrav jsou navíc zastoupeny ve dvou existujících rezervacích, ochrana dosud reprezentativních a zachovalých dubohabřin zajištěna není. Významným negativním vlivem je v lesních ekosystémech, opět zejména v dubohabřinách na okrajích lesních celků, výrazná nitrifikace a ruderalizace podrostu. V řadě porostů jsou dominantními podrostovými druhy netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*) a strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*), vyskytují

- se i partie zarostlé typickými nitrofilny – kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), bez černý (*Sambucus nigra*), rulík zlomocný (*Atropa bella-donna*), některé druhy r. *Rubus*.
- V okolí Vranovské údolní nádrže je velmi silným negativním faktorem rekreační využití lesních porostů. To je na řadě míst příčinou nitrifikace (odpady), mechanického poškození (sešlap, vjíždění vozidly) a zejména fragmentace původních biotopů masovým rozvojem chatarství (vznik „upravovaných“ prostranství v okolí chat, velmi hustá síť širokých zpevněných cest, parkovišť, sportovišť a dalších odlesněných či ruderalizovaných plošek). Silný vliv chatové zástavby a sezónní rekreace se týká i mokřadních či pobřežních společenstev, ta však jsou v mapovaném území vzhledem k velmi strmým břehům nádrže málo početná a nevýznamná. Nelesní biotopy na svazích (skály, skalní terásky, sutě) působí většinou zachovalým dojmem, místy dochází k postupnému rozrůstání xerofilních až mezofilních křovin, zejména trnky (*Prunus spinosa*) a růží (*Rosa* sp.). Na význačnějších skalách umožňujících vyhlídku je patrný též sešlap vegetace způsobený turistickým využitím území. Sekundární nelesní plochy jsou v současnosti bez odpovídajícího managementu a dochází k jejich zarůstání.

Pro další rozvoj území jsou nutná následující opatření a zásady:

1. Nepovolovat / zamezit oplocování pozemků ploch ve volné krajině
2. Nepovolovat další nadbytečné umístění staveb do plochy do volné krajiny (dokud nejsou všechny návrhové plochy zastavěny)
3. Zvýšení úrovně ekologické stability území zvýšením podílu zeleně v krajině a zlepšením prostupnosti krajiny – obnova a založení polních cest

Na ZPF v plochách ÚSES je doporučeno:

- u trvalých travních porostů na půdách se sklonitostí nad 7° je při používání dusíkatých hnojivých látek omezena jednorázová dávka na 80 kg celkového množství dusíku na 1 ha
- na půdách se sklonitostí nad 7° se musí nejméně 25 m od břehové čáry vodního toku nebo jiného vodního útvaru zachovat ochranný pás, kde nebudou aplikována tekutá hnojiva s rychle uvolnitelným dusíkem
- nepěstovat širokořádkové plodiny na pozemcích se sklonitostí nad 7°,
- na půdách bez rostlinného pokryvu se sklonitostí nad 12° se nesmí používat žádné dusíkaté hnojivé látky
- na svažitých orných půdách bez porostu se sklonitostí nad 3° je nutné nejdéle do 24 hodin po aplikaci zapravit dusíkaté hnojivé látky do půdy

Další zásady:

- Obnovní postup na lesních porostech: Cílem je trvalé ponechání porostů samovolnému vývoji. Možná je pouze individuální redukce geograficky a stanovištně nepůvodních dřevin případně dalších dřevin zarůstajících skalní výchozy (zejména AK). Přípustné jsou zásahy v podobě prosvětlování porostů.
- Opatření ochrany lesů: Neodstraňovat doupné stromy, sterilní souše, listnaté vývraty a zlomy. Netěžit BO na skalních výchozech. Volit postupy šetrné k přirozenému zmlazení a podrostu.
- Zajištění mimoprodukčních funkcí lesa: Především zajištění ochrany jednotlivých složek ekosystému starého světlého lesa. Podpora druhové diverzity. Ponechání obnažených skalních výchozů.

Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů zveřejnilo první etapu Generelu obnovy lesních porostů po kalamitě. Jde o metodiku, která obsahuje souhrn opatření pro vlastníky lesů v oblastech nejvíce postižených kůrovcovou kalamitou

Generel obnovy lesních porostů po kalamitě Etapa I, Ústav pro hospodářskou úpravu lesů
Brandýs nad Labem Frýdek-Místek 5. 10. 2018

Doporučení pro praxi

- > Na kalamitních holinách zejména v 3., 4. a 5. LVS, které byly způsobeny houbovými patogeny, se jednoznačně nedoporučuje následné pěstování smrku.
- > Také na oglejených a živných stanovištích by se mělo zastoupení smrku výrazně minimalizovat.
- > Ve 3. a 4. LVS aktivně omezit pěstování smrku na minimum.
- > Smrk ztepilý pěstovat od 5. až do 8. LVS.
- > Smrk v 5. a 6. LVS pěstovat v zastoupení maximálně 50 % v jednotlivých porostech.
- > Modřín opadavý je vhodnou dřevinou pro náhradu smrku v 3. až 5. LVS (max. zastoupení v porostu do 30 %, výhradně při jednotlivém smíšení).
- > Borovice lesní by mohla nahradit smrk v 1. až 4. LVS (max. zastoupení v porostu do 50 %, nejlépe při skupinovém smíšení).
- > Dub letní a zimní by měl nahradit smrk v 1. až 4. LVS.
- > Jedle bělokorá, javor klen, jilm horský, olše lepkavá a šedá a bříza bradavičnatá by měla doplnit smrk ve 4. až 7. LVS.
- > Douglasska tisolistá, jedle obrovská, třešeň ptačí a jasan ztepilý by měl doplnit smrk ve 3. až 5. LVS.
- > Buk lesní by měl doplnit smrk v 3. až 7. LVS.
- > Při obnově porostu tam, kde je to možné, využívat v maximální míře přirozenou obnovu pro podporu lokálně adaptovaných jedinců smrku.
- > Prodloužit obnovní dobu u smrku, aby se nastartovaly samovolné obnovní procesy a porosty se výškově strukturovaly.
- > Smrkové porosty obnovovat výhradně maloplošnou pomístnou clonnou sečí (maximálně 0,1 ha), nebo i skupinovým a jednotlivým výběrem s využitím podsadeb ostatních druhů dřevin. V případě druhové přeměny i pomocí maloplošné holé seče formou kotlíků či úzkých pruhů (šířka max. 15 m) pro lepší využití mechanizace.
- > Ve smrkových porostech uvolňovat koruny přimíšených cílových druhů dřevin, aby se nastartovala jejich obnova a zmlazení přimíšených dřevin mělo nezbytný časový předstih před smrkem.
- > Ponechávat výstavky přimíšených cílových dřevin.
- > V čistých smrkových mlazinách ponechávat břízu bradavičnatou, jeřáb ptačí a osiku pro pozitivní meliorační účinky.
- > Pro obnovu kalamitních holin možno využít přípravné dřeviny s podsadbami dřevin cílových.
- > Smrk pěstovat skupinově či nejlépe v jednotlivém smíšení, zabránit vytváření extrémně nestabilních smrkových monokultur.
- > Smrk pěstovat nejlépe ve směsi alespoň s dalšími dvěma listnatými dřevinami a třeba dalším jehličnanem tak, aby při odumření jedné dřeviny nedošlo k rozpadu celého porostu.
- > Předcházet vzniku čistě jehličnatých porostů (např. SM, MD, BO) kvůli degradaci půdy způsobené nepříznivým opadem jehličí.
- > Jehličnany by měly mít v porostech 3. a 4. LVS zastoupení do 40 % a v 5. až 7. LVS zastoupení maximálně 60 %.
- > Smrk pěstovat kladným výběrem v pěstebních zásadách ve všech porostních vrstvách a porostních stádiích.
- > Smrk pěstovat nejlépe ve věkově a prostorově diferencovaných porostech.
- > Důsledně provádět ochranu nově obnovených porostů proti škodám působeným zvěří.

Doporučení pro oblastní plány rozvoje lesů

- > V postižených lesních oblastech vymezit alternativní hospodářské soubory pro smrkové porostní typy ohrožené chřadnutím smrku.
- > Upravit cílovou dřevinnou skladbu pro ohrožené hospodářské soubory.
- > Ve 3. LVS vyloučit SM z cílové dřevinné skladby, ve 4. LVS navrhovat SM pouze jako doplňkovou dřevinu a výhradně z přirozené obnovy. Omezit zastoupení SM v cílových hospodářských souborech 5. LVS na max. 50 %.
- > V rámcových směrnících hospodaření pro smrkové porostní typy postižené chřadnutím smrku navrhovat využití přípravných dřevin při obnově kalamitních holin.

Pro další rozvoj území jsou v prostoru pozemků PUPFL nutná následující opatření a zásady:

- V lesních porostech vydal Státní podnik Lesy ČR tzv. :
 1. Odstraňovat pro kůrovce atraktivní dříví
 2. Důsledně vyhledávat napadené stromy
 3. Včasné a účinně asanovat
 4. Mechanická asanace, chemická asanace
 5. Asanovat skládky dříví
 6. Nenechávat napadené dříví bez asanace v lese nebo jeho blízkosti
 7. Dočišťovat ohniska žíru
 8. Neplýtvat kapacitami a energií
 9. Prohlubovat vědomosti a využívat poradenství
 10. Hledat řešení a komunikovat

1.12.1. Vymezení používaných pojmů.

Biocentrum je biotop [§ 3 písm. i) zákona] nebo soubor biotopů; v krajině [§ 3 písm. k) zákona], který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému [§ 3 písm. j) zákona]

Biokoridor je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

Biotop je soubor veškerých neživých a živých činitelů, které ve vzájemném působení vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva. Biotop je takové místní prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro druhy rostlin a živočichů

Biochora je geoeologická (fyzicko–geografická) jednotka, charakteristická určitým uspořádáním typologických jednotek nižšího řádu, především skupin typů geobiocenů

Bioregion je individuálně heterogenní jednotkou s charakteristickou mozaikou nižších jednotek – biochor a STG, ploch do 102 km² v ČR vymezeno celkem 90 bioregionů

Ekologické řady vyjadřují složení vegetace na kvalitě substrátu; trofické řady na minerální zásobenosti a kyselosti: A oligotrofní, B mezotrofní, C nitrofilní, D kalcifilně bázičká; hydrické řady na vlhkostním režimu: 1suchá, 2omezená, 3normální, 4zamokřená, 5trvale mokrá. 6rašelinistní

Ekoton je přechodové okrajové společenstvo na styku dvou biotopů s charakteristickými životními podmínkami a se zvýšenou druhovou diversitou

Interakční prvek (IP) je krajinný segment, který na lokální úrovni zprostředkovává příznivé působení ostatních ekologicky významných částí ÚSES (biocenter a biokoridorů) na okolní méně stabilní krajinu do větší vzdálenosti

Kostra ekologické stability je v současné době existující soubor ekologicky relativně stabilnějších krajinných segmentů, vymezený bez ohledu na jejich vzájemné vazby a funkční vztahy

Ruderalizace je proces spontánního šíření rostlin, vázaných původně na člověkem vytvářené stanoviště rumištního charakteru a hospodářsky nevyužívané plochy

Skupina typů geobiocenů (STG) je rámec určitých ekologických podmínek, indukovaný podobností rostlinných společenstev. Je to nejnížší používaná biogeografická jednotka. Celkem 200 skupin STG na území ČR.

Územní systém ekologické stability krajiny (dále jen "systém ekologické stability") je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability

Významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability.

Vegetační stupně jsou jednotky vegetační struktury celých krajin a jejich typu makroklimatu závislé na výškovém a expozičním klimatu. Celkem 9 st. . 1–dubový, 2–bukodubový, 3–dubobukový, 4–bukový, 5–jedlobukový, 6–smrkojedlobukový, 7–smrkový, 8–klečový, 9–subalpínský a alpínský

2. TABULKOVÁ ČÁST

Vysvětlivky k tabulkové části: shodně s databází GIS

CISLO	řádek atributové tabulky v GIS odpovídá jednomu polygonu v GIS																												
ID	specifikace prvku v rámci katastrálního území nebo v ÚTP NR–R ÚSES																												
NAZEV	položka uvádí název prvku – název se může u prvků opakovat v případě, že v prostoru se stejným názvem je navrženo více prvků																												
PRVEK	význam prvku v rámci hierarchie a funkce ÚSES IP – interakční prvek LC-lokální biocentrum LK-lokální biokoridor RC- regionální biocentrum RK- regionální biokoridor NC- nadregionální biocentrum NK- nadregionální biokoridor																												
ZDROJ	zdroj informace o ÚSES CR- Hodnota specifikace celostátní ÚTP NR – R ÚSES ČR z roku 1996 G-Hodnota specifikace generel ÚSES K- komplexní pozemková úprava, kde není schválený územní plán obce KU- komplexní pozemková úprava v souladu se schváleným územním plánem obce U- územní plán obce X- jiný zdroj Z- schválené Zásady územního rozvoje nebo Územní plán VÚC																												
ZDR_POPIS	případná bližší specifikace zdroje informace																												
KATASTR	název katastrálního území																												
CRAKTER1	lokalizace prvku a stručná crakteristika způsobu využití a stavu vegetačního krytu																												
CRAKTER2	lokalizace prvku a stručná crakteristika způsobu využití a stavu vegetačního krytu																												
KAT_OCHR	výpis stávající ochrany prvku																												
FUNKCNOST	uveden stávající ekologický význam plochy: – funkční – částečně funkční – navržený,																												
E_STAB	<table><tr><th colspan="2">označení stupně ekologické stability</th><th rowspan="2">Typická společenstva, ekosystémy</th></tr><tr><th colspan="2">Stupeň ekologické stability</th></tr><tr><th>kód</th><th>crakteristika</th><th></th></tr><tr><td>0</td><td>výrazně nestabilní, bez přiroz. ekolog. vazeb</td><td>uzavřená zástavba, průmyslové plochy, kolejiště bez vegetace, odkaliště, skládky odpadků, vodní plochy zaklenuté</td></tr><tr><td>1</td><td>velmi málo ekologicky stabilní</td><td>orná půda, chmelnice, vinice, intenzivní sady orané, vodní toky silně znečištěné</td></tr><tr><td>2</td><td>málo ekologicky stabilní</td><td>intenzivní louky a pastviny, zatravněné sady, lada ruderální, vody středně znečištěné se zpevněním břehů, lesy degradované, zeleň v centrech intravilánů a u staveb, liniová vegetace ruderální a plevelná</td></tr><tr><td>3</td><td>středně ekologicky stabilní</td><td>louky, pastviny polokulturní, zatravněné maloplošné sady, zahrady s doprovodnou vegetací, lada s podílem ruderální a plevelné vegetace, vodní plochy a toky mírně narušené, lesy s nepůvodními monokulturami, plochy vyhrazené zeleně v intravilánech, liniová společenstva s malým podílem rumerálních a plevelných druhů</td></tr><tr><td>4</td><td>ekologicky velmi stabilní</td><td>louky, pastviny extenzivní s přirozenými druhy, nehojené, hospodářsky zanedbané, postagrární lada, opuštěné lomy, pískovny, zemníky, rybníky s přirozenými společenstvy, lesy polokulturní a kulturní, s příměsí původních dřevin, též monokultury původních dřevin, liniová společenstva bez rumerálních a plevelných druhů, soubory přirozených společenstev na urbanizovaných plochách</td></tr><tr><td>5</td><td>ekologicky nejstabilnější</td><td>louky, pastviny přírodní subalpínské a vysokohorské, mokřady všeho druhu se zachovalými společenstvy, lesy přírodní a přirozené</td></tr></table>			označení stupně ekologické stability		Typická společenstva, ekosystémy	Stupeň ekologické stability		kód	crakteristika		0	výrazně nestabilní, bez přiroz. ekolog. vazeb	uzavřená zástavba, průmyslové plochy, kolejiště bez vegetace, odkaliště, skládky odpadků, vodní plochy zaklenuté	1	velmi málo ekologicky stabilní	orná půda, chmelnice, vinice, intenzivní sady orané, vodní toky silně znečištěné	2	málo ekologicky stabilní	intenzivní louky a pastviny, zatravněné sady, lada ruderální, vody středně znečištěné se zpevněním břehů, lesy degradované, zeleň v centrech intravilánů a u staveb, liniová vegetace ruderální a plevelná	3	středně ekologicky stabilní	louky, pastviny polokulturní, zatravněné maloplošné sady, zahrady s doprovodnou vegetací, lada s podílem ruderální a plevelné vegetace, vodní plochy a toky mírně narušené, lesy s nepůvodními monokulturami, plochy vyhrazené zeleně v intravilánech, liniová společenstva s malým podílem rumerálních a plevelných druhů	4	ekologicky velmi stabilní	louky, pastviny extenzivní s přirozenými druhy, nehojené, hospodářsky zanedbané, postagrární lada, opuštěné lomy, pískovny, zemníky, rybníky s přirozenými společenstvy, lesy polokulturní a kulturní, s příměsí původních dřevin, též monokultury původních dřevin, liniová společenstva bez rumerálních a plevelných druhů, soubory přirozených společenstev na urbanizovaných plochách	5	ekologicky nejstabilnější	louky, pastviny přírodní subalpínské a vysokohorské, mokřady všeho druhu se zachovalými společenstvy, lesy přírodní a přirozené
označení stupně ekologické stability		Typická společenstva, ekosystémy																											
Stupeň ekologické stability																													
kód	crakteristika																												
0	výrazně nestabilní, bez přiroz. ekolog. vazeb	uzavřená zástavba, průmyslové plochy, kolejiště bez vegetace, odkaliště, skládky odpadků, vodní plochy zaklenuté																											
1	velmi málo ekologicky stabilní	orná půda, chmelnice, vinice, intenzivní sady orané, vodní toky silně znečištěné																											
2	málo ekologicky stabilní	intenzivní louky a pastviny, zatravněné sady, lada ruderální, vody středně znečištěné se zpevněním břehů, lesy degradované, zeleň v centrech intravilánů a u staveb, liniová vegetace ruderální a plevelná																											
3	středně ekologicky stabilní	louky, pastviny polokulturní, zatravněné maloplošné sady, zahrady s doprovodnou vegetací, lada s podílem ruderální a plevelné vegetace, vodní plochy a toky mírně narušené, lesy s nepůvodními monokulturami, plochy vyhrazené zeleně v intravilánech, liniová společenstva s malým podílem rumerálních a plevelných druhů																											
4	ekologicky velmi stabilní	louky, pastviny extenzivní s přirozenými druhy, nehojené, hospodářsky zanedbané, postagrární lada, opuštěné lomy, pískovny, zemníky, rybníky s přirozenými společenstvy, lesy polokulturní a kulturní, s příměsí původních dřevin, též monokultury původních dřevin, liniová společenstva bez rumerálních a plevelných druhů, soubory přirozených společenstev na urbanizovaných plochách																											
5	ekologicky nejstabilnější	louky, pastviny přírodní subalpínské a vysokohorské, mokřady všeho druhu se zachovalými společenstvy, lesy přírodní a přirozené																											
STG	uvádí stanovištní podmínky prostřednictvím kódů skupin typů geobiocénů																												

FYZIOTYP

	zkratka v lokalitě převážně zastoupených fyziotypů aktuální vegetace
	MT -společenstva svěžích a mokrých luk
	SM -společenstva přirozených smrčín
	XT -společenstva suchomilných a teplomilných trávníků a lemů
	KU -společenstva kulturních lesů a pasek
	AT -společenstva acidofilních trávníků a keřičků
	SP -společenstva skal a mělkých půd
	KR -společenstva křovin lesních pláštíů
	VO -společenstva vodních a břehových společenstev
	SD -společenstva teplomilných doubrav
	PR -společenstva rašelin, slatin a pramenišť
	DH -společenstva dubobrových hájů
	LO -společenstva lužních lesů a křovin
	AD -společenstva acidofilních doubrav
	SE -společenstva polních plevelů
	BO -společenstva reliktních acidofilních a vápnomilných borů
	RU -ruderalní a silně nitrofilní bylinná společenstva
	SU – směs dřevin suťových lesů
	BU – společenstva bučinná
L_TYP	fytoocenologická nejmenší jednotka Skupiny lesních typů
OPATRENÍ1	uvádí základní návrhy opatření pro udržení a funkci funkčních i navržených prvků
OPATRENÍ2	uvádí základní návrhy opatření pro udržení a funkci funkčních i navržených prvků
OHROZENÍ	známé potenciální ohrožení lokality

2.1. BIOCENTRA

ID	RBC 536 Vyhlídka
NAZEV	RBC 536 Vyhlídka
PRVEK	RC
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bc zahrnuje souvislé lesní komplexy a lesnaté svahy údolí Dyje, cenn= jso uzejména listnaté porosty ve svazích údolí Dyje, které v ploše biocentra převažují.
CHARAKTER2	V jižní části kolmé, výslunné skalní stěny a strmé svahy nad levým břehem Dyje, na nichž se nacházejí významná rostlinná společenstva.
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	
FYZIOTYP	SU,AT,SD
L_TYP	3J2, 1Z1,0Z1, 3B1, 3D9
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina).
OPATRENI2	Potenciální přirozenou vegetací by zde až na skalní výchozy (primární bezlesí) byl les. Postupovat dle plánu péče o MZCHÚ
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diversity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	C01
NAZEV	Pod Jedlinami
PRVEK	LC
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bc tvoří řeka Dyje a fragment jasanové olšiny na přechodu k dubohabřině na okraji nivy. Dyje a linie břehových porostů olše, vrby křehké a příměsí dalších dřevin, přecházející v porosty s dubem, habrem a lípou na vysokém břehu.
CHARAKTER2	Na J straně navazuje bc na sousední bc v katastru Stálky.
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3BC-C4
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	
OPATRENI1	Udržovat v současném stavu. Nepřipustit jednorázovou obnovu břehových porostů Dyje. Údržbu porostu provádět jednotlivým výběrem.
OPATRENI2	Cílový typ: hydrofilní, mezofilní; jasanovo-olšový luh, dubohabrové háje
OHROZENI	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá
ID	C02
NAZEV	Pod mostem
PRVEK	LC
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bc tvoří řeka Dyje a fragment jasanové olšiny v nivě pod mostem přes řeku. Dyje a část porostů olše, vrby křehké, jasanu a příměsí dalších dřevin.
CHARAKTER2	Na J straně navazuje bc na sousední bc v katastru Stálky.
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3BC-C4
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	
OPATRENI1	Udržovat v současném stavu, vymezit LBC i na obou březích.
OPATRENI2	Cílový typ: mezofilní, nivní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy; náhradní společenstvo v nivě – psárková louka, vegetace štěrkových náplavů
OHROZENI	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá
ID	C03
NAZEV	Dyje u silnice
PRVEK	LC
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bc tvoří řeka Dyje a nekosená louka v nivě, původně psárková louka nyní se známky degradace a přechodu, silně zarůstá náletem olší a jasanů.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje

FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3BC-C4
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	3U1
OPATRENI1	Zachovat travinobylinný a luční porosty - extenzivně - kosení 1 – 2x ročně nebo mozaiková seč. Vyvarovat se degradaci náletem olší. Údržba břehových porostů - výchovné zásahy.
OPATRENI2	Cílový typ: mezofilní, nivní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy; náhradní společenstvo v nivě – psárková louka, vegetace štěrkových náplavů
OHROZENI	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá
ID	C04
NAZEV	U Libuňského mlýna
PRVEK	LC
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bc je vymezeno na smíšených lesních porostech údolního zářezu Dyje. Většinou porosty po obnově, pouze jižní část bc s porostem listnatých dřevin (dub zimní, habr, lípa, buk, klen)
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3AB3
FYZIOTYP	KU,SD
L_TYP	
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (svěží dubová bučina).
OPATRENI2	Cílový typ: mezofilní na přechodu ke xerofilním; dubohabrové háje, teplomilné doubravy
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diversity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	C05
NAZEV	U cementárny
PRVEK	LC
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bc tvoří lesní porosty s mozaikou porostů – acidofilní teplomilné doubravy, bazofilní teplomilné doubravy, ostrůvky akátu, v severním okraji, na úpatí znakysuťového lesa.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3A3
FYZIOTYP	SU,AT,SD
L_TYP	
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní teplomilné doubravy, bazofilní teplomilné doubravy a zakrslá doubrava).
OPATRENI2	Cílový typ: hercynské dubohabřiny na přechodu ke květnatým bučinám, lokálně snad i suťový les.
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diversity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	C06
NAZEV	U bunkru
PRVEK	LC
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bc tvoří lesní porosty s mozaikou porostů – acidofilní teplomilné doubravy, bazofilní teplomilné doubravy.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3AB2
FYZIOTYP	SU,AT,SD
L_TYP	2S4, 2S1, 2N1
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina). Podpora stanovištně původních dřevin, redukce zastoupení jehličnanů při obnově.
OPATRENI2	Cílový typ: mezofilní na přechodu ke xerofilním; dubohabrové háje, teplomilné doubravy
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diversity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	C07
NAZEV	Nováčkovo peklo

PRVEK	LC
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bc tvoří příkrý svah nad soutokem Dyje a bezejmenného toku. Převažují jehličnaté porosty smrku s borovicí a ostatní listnáče, započatá obnova.
CHARAKTER2	Silně napadení Lýkožrouta smrkového (<i>Ips typographus</i>) většiny porostů. Kůrovcová kalamita (2016–2019).
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	2A-AB1, 3AB3
FYZIOTYP	KU,KR
L_TYP	3B1
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina).
OPATRENI2	Cílový typ: mezofilní - dubohabrové háje
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diversity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace

ID	C08
NAZEV	Nad hradem
PRVEK	LC
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Biocentrum tvoří skupiny porostů - javořiny na strmém svahu, dále smrkové skupiny.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3AB3
FYZIOTYP	KU,KR
L_TYP	2S4, 2S1
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina).
OPATRENI2	Cílový typ: hercynské dubohabřiny na přechodu ke květnatým bučinám
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diversity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace

ID	C09
NAZEV	Křeslický potok
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Biocentrum tvoří olšina s vrbou křehkou, topoly, bezlesí kolem rekreačních zařízení. Korido obchází rekreační areál.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3BC3, 3B3
FYZIOTYP	KU,VO
L_TYP	3D1
OPATRENI1	Běžná údržba břehových porostů. Dosazovat pouze dřeviny ze společenstva jasanových olšin nižšího stupně.
OPATRENI2	Cílový typ: Mezofilně-hydrofilní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy
OHROZENI	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: <i>Impatiens glandulifera</i> - netýkavka žláznatá

2.2. BIOKORIDORY

ID	RK JM033a
NAZEV	RK JM033
PRVEK	RK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk tvoří okraj lučního porostu, mírně degradované a ruderalizované, dále Dyje a břehový jasanovo-olšový porost s vrbovou křehkou, bezem černým.
CHARAKTER2	Na J straně navazuje bc na sousední bc v katastru Stálky.
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	3BC-C4
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	
OPATRENÍ1	Běžná údržba břehových porostů. Dosazovat pouze dřeviny ze společenstva jasanových olšin nižšího stupně.
OPATRENÍ2	Cílový typ: hydrofilní; jasanovo-olšové luhy; náhradní společenstvo – psárková louka nebo i vlhké tužebníkové lado, případně pcháčková louka
OHROZENÍ	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá

ID	RK JM033b
NAZEV	RK JM033
PRVEK	RK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk tvoří břehové jasanovo-olšové porosty s vrbovou křehkou a topoly, část tyčkoviny dubu, jasanu a olše.
CHARAKTER2	Na J straně navazuje bc na sousední bc v katastru Stálky.
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	3B-BC4
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	
OPATRENÍ1	Běžná údržba břehových porostů. Dosazovat pouze dřeviny ze společenstva jasanových olšin nižšího stupně.
OPATRENÍ2	Cílový typ: mezofilní, nivní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy; náhradní společenstvo v nivě – psárková louka, vegetace štěrkových náplavů.
OHROZENÍ	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá

ID	RK JM033c
NAZEV	RK JM033
PRVEK	RK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk tvoří řeka Dyje a luční lemy v nivě spolu s břehovými porosty.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	
OPATRENÍ1	Udržovat v současném stavu. Nepřipustit jednorázovou obnovu břehových porostů Dyje. Údržbu porostu provádět jednotlivým výběrem.
OPATRENÍ2	Cílový typ: mezofilní, nivní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy; náhradní společenstvo v nivě – psárková louka, vegetace štěrkových náplavů
OHROZENÍ	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá

ID	RK JM033d
NAZEV	RK JM033
PRVEK	RK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk tvoří řeka Dyje a luční lemy v nivě spolu s břehovými porosty.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	3BC-C4
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	

OPATRENÍ1	Udržovat v současném stavu. Nepřipustit jednorázovou obnovu břehových porostů Dyje. Údržbu porostu provádět jednotlivým výběrem.
OPATRENÍ2	Cílový typ: mezofilní, nivní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy; náhradní společenstvo v nivě – psárková louka, vegetace štěrkových náplavů
OHROZENÍ	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá

ID	RK JM033e
NAZEV	RK JM033
PRVEK	RK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk tvoří řeka Dyje a luční lemy v nivě spolu s břehovými porosty.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	3BC-C4
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	

OPATRENÍ1	Běžná údržba břehových porostů. Dosazovat pouze dřeviny ze společenstva jasanových olšin nižšího stupně.
OPATRENÍ2	Cílový typ: mezofilní, nivní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy; náhradní společenstvo v nivě – psárková louka, vegetace štěrkových náplavů
OHROZENÍ	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá

ID	K 164MHa
NAZEV	K 164MH
PRVEK	NK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Koridor vymezen v lesních porostech. Kulturní porosty - většinou monokultura borovice nebo smrku.
CHARAKTER2	Jehličnaté porosty s převahou borovice a podrostem dubu, habru, ostatní listnáč.
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	2A-AB1, 3AB3
FYZIOTYP	KU, KR
L_TYP	
OPATRENÍ1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina).
OPATRENÍ2	Cílový typ: hercynské dubohabřiny na přechodu ke květnatým bučinám, lokálně snad i suťový les Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diverzity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
OHROZENÍ	

ID	K 164MHb
NAZEV	K 164MH
PRVEK	NK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk tvoří skupiny porostů - javořiny na strmém svahu, dále smrkové skupiny.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	2A-AB1, 3AB3
FYZIOTYP	KU, KR
L_TYP	2S4
OPATRENÍ1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina).
OPATRENÍ2	Cílový typ: hercynské dubohabřiny na přechodu ke květnatým bučinám Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diverzity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
OHROZENÍ	

ID	K 164MHc
NAZEV	K 164MH
PRVEK	NK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk tvoří skupiny porostů na severním svahu - většinou javořiny, dále smrkové menší skupiny.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční

E_STAB	45385
STG	2A-AB1, 3AB3
FYZIOTYP	KU,KR
L_TYP	2S1
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina).
OPATRENI2	Cílový typ: hercynské dubohabřiny na přechodu ke květnatým bučinám
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diverzity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	K 164Ta
NAZEV	K 164T
PRVEK	NK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Biokoridor na prudkých výslunných skalnatých svazích s navazujícím druhově a věkově pestrým lesním porostem. Většinou porosty po obnově, pouze jižní část bc s porostem listnatých dřevin (dub zimní, habr, lípa, buk, klen)
CHARAKTER2	Zastoupen typ doubrav který nemá ve svém druhovém složení dub pýřitý. Je nahrazen dubem zimním. V podrostu lesů a na jejich pláštích je vyvinuto poměrně bohaté keřové patro tvořené zejména dřínem jarním, bradavičnatým a lískou obecnou.
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	
FYZIOTYP	KU,SD
L_TYP	
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina).
OPATRENI2	Cílový typ: hercynské dubohabřiny na přechodu ke květnatým bučinám, lokálně snad i suťový les.
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diverzity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	K 164Tb
NAZEV	K 164T
PRVEK	NK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Biokoridor na prudkých skalnatých svazích s navazujícím druhově a věkově pestrým lesním porostem.
CHARAKTER2	Většinou porosty po obnově, pouze jižní část bc s porostem listnatých dřevin (dub zimní, habr, lípa, buk, klen)
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	
FYZIOTYP	SU,AT,SD
L_TYP	
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace.
OPATRENI2	Cílový typ: mezofilní na přechodu ke xerofilním; dubohabrové háje, teplomilné doubravy
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diverzity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	K 164Tc
NAZEV	K 164T
PRVEK	NK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Biokoridor na prudkých skalnatých svazích s navazujícím druhově a věkově pestrým lesním porostem. N části odumírající porosty smrku.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	3AB3
FYZIOTYP	SU,AT,SD
L_TYP	2S4, 2S1
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina). Podpora stanovištně původních dřevin, redukce zastoupení jehličnanů při obnově.
OPATRENI2	Cílový typ: mezofilní na přechodu ke xerofilním; dubohabrové háje, teplomilné doubravy

OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diversity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	K 164Td
NAZEV	K 164T
PRVEK	NK
ZDROJ	Z
ZDR_POPIS	ZUR, Aktualizace č. 1 a 2 (úplné znění)
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Biokoridor na prudkých skalnatých svazích s navazujícím druhově a věkově pestrým lesním porostem. N části odumírající porosty smrku.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	3AB2
FYZIOTYP	KU,SD
L_TYP	2S4, 2S1, 3D2
OPATRENI1	Lesní porost pěstebními zásahy převést na věkově i druhově diferencovaný porost dle potenciální přirozené vegetace (acidofilní biková bučina).
OPATRENI2	Podpora stanovištně původních dřevin, redukce zastoupení jehličnanů při obnově.
OHROZENI	Rizikové faktory: nešetrné lesní hospodaření - fragmentace lesních porostů, popř. izolace přírodních biotopů, omezování druhové, prostorové a věkové diversity porostů (monokultury), odstraňování mrtvých stromů, nadměrný rozvoj rekreace
ID	K01
NAZEV	Křeslický potok
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk prochází koridor zastavěnou částí, je bez dřevin a nesplňuje prostorové parametry do šířky.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva toku - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	navržený
E_STAB	2
STG	3BC3, 3BC4-5
FYZIOTYP	KU,VO
L_TYP	
OPATRENI1	Běžná údržba břehových porostů. Dosazovat pouze dřeviny ze společenstva jasanových olšin nižšího stupně. Cílová společenstva: vodní a mokřadní, dřevinná.
OPATRENI2	Cílový typ: Mezofilně-hydrofilní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy
OHROZENI	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá
ID	K02
NAZEV	Křeslický potok
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk tvoří olšina s vrbou křehkou, topoly, bezlesí kolem rekreačních zařízení. Korido obchází rekreační areál.
CHARAKTER2	
KAT_OCHR	les, niva toku - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb.
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	3
STG	3BC3, 3BC4
FYZIOTYP	KU,VO
L_TYP	3B1
OPATRENI1	Běžná údržba břehových porostů. Dosazovat pouze dřeviny ze společenstva jasanových olšin nižšího stupně. Nepřipustit jednorázovou obnovu břehových porostů Údržbu porostu provádět jednotlivým výběrem.
OPATRENI2	Cílový typ: Mezofilně-hydrofilní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy
OHROZENI	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: Impatiens glandulifera - netýkavka žláznatá
ID	K03
NAZEV	Dyje
PRVEK	LK
ZDROJ	U
ZDR_POPIS	Územní plán obce Podhradí nad Dyjí
KATASTR	Podhradí nad Dyjí
CHARAKTER1	Bk probíhá po jihovýchodní hranici správního území obce. Část hydrofilního lokálního biokoridoru příslušející k větvi vedené v jednoznačné vazbě na tok Dyje.
CHARAKTER2	Součástí bk je břehový porost Dyje tvořený autochtonními listnáči (vrby, olše).
KAT_OCHR	niva řeky - VKP dle § 3 zákona 114/92 Sb., EVL CZ0624095 Údolí Dyje
FUNKCNOST	funkční
E_STAB	45385
STG	3BC-C4
FYZIOTYP	MT, VO
L_TYP	

OPATRENÍ1	Běžná údržba břehových porostů. Dosazovat pouze dřeviny ze společenstva jasanových olšin nižšího stupně. Cílová společenstva: vodní a mokřadní, dřevinná.
OPATRENÍ2	Cílový typ: mezofilní, nivní; dubohabrové háje, jasanovo-olšové luhy; náhradní společenstvo v nivě – psárková louka, vegetace štěrkových náplavů.
OHROZENÍ	Neofyty - rostliny, které vytlačí všechny ostatní: <i>Impatiens glandulifera</i> - netýkavka žláznatá

2.3. INTERAKČNÍ PRVKY

ID	NAZEV	P	KATASTR	CHARAKTER1	FUNKCNOST	STG	OPATRENI1
I01	Zadní díly	IP	Podhradí nad Dyjí	Stávající polní cesta s mezernatým stromořadím ovocných stromů. Bývalá hlavní cesta do Frejštějnu na Křeslík.	funkční	3AB2	Ponechat samovolnému vývoji, redukovat jen části, přerůstající do pole.
I02	U Křeslíku	IP	Podhradí nad Dyjí	Nezpevněná cesta bez dřevin. Bývalá hlavní cesta do Frejštějnu na Křeslík.	funkční	3AB2	Založení stromořadí na jižní straně polní cesty. Založení výsadby - ovocné stromořadí krajových odrůd ovocných stromů.
I03	Na dlouhých	IP	Podhradí nad Dyjí	Původní historická mez s dožívající linií ovocných stromů podrůstající nálety dřevin.	funkční	3AB2	Ponechat samovolnému vývoji, redukovat jen části, přerůstající do pole.
I04	Na dlouhých	IP	Podhradí nad Dyjí	Původní historická mez s dožívající linií ovocných stromů podrůstající nálety dřevin.	funkční	3AB2	Ponechat samovolnému vývoji, redukovat jen části, přerůstající do pole.
I05	Nad hradem	IP	Podhradí nad Dyjí	Původní historická mez s dožívající linií ovocných stromů podrůstající nálety dřevin.	funkční	3AB2	Ponechat samovolnému vývoji, redukovat jen části, přerůstající do pole.

3. VÝKRESOVÁ ČÁST

3.1. C1 – PLÁN MÚSES PRO K.Ú. PODHRADÍ NAD DYJÍ

3.2. DIGITÁLNÍ ČÁST

Obsah dat na přiloženém DVD:

Text_PDF	
PodhradínDUSES_text.pdf	Textová a tabulková část díla - Obsahuje soubor s textovou a tabulkovou částí ve formátu Acrobat * pdf.
Vykres_CAD	
PodhradínDUSES.dwg	Polygony prvků úses ve formátu *dwg pro AutoCad verze 2010
Vykres_PDF	
PodhradínDUSES_vykres_C1.pdf	Výkres C1 - Plán MÚSES pro k.ú. PodhradínD, M 1:10 000
Vykres_SHP - Názvy a obsah hladin se řídí podle standardu metodiky pro zpracování ÚAP - Datový model pro digitální zpracování sledovaných jevů územně analytických podkladů v GIS	
biochory_p	dle Biogeografické členění České republiky, II. díl (RNDr. Martin Culek, Ph.D. a kolektiv, 2005)
USES_p	územní systém ekologické stability
PodhradínDUSES.mxd	GIS data projektu ve formátu *. MXD pro ESRI ArcMap s nastavenými relativními cestami), tabulky*DBF

Pozn : Z důvodu předpokladu, že se na projektu bude pracovat na více počítačích a budou se tedy data přenášet je pro mapový dokument použito relativní cesty. Data musejí být kopírována s příslušným adresářem !